Statura de om mare în Hristos
(Die Reife des vollkommenen Mannesalters in Christo)
Jeffersonville, Indiana, SUA
14 octombrie 1962

Este frumos că ne aflăm în dimineața aceasta din nou în capela aceasta. O „Bună dimineața" pentru toți cei prezenți. Eu sper că va fi o zi mare pentru noi toți, aici în prezența DOMNULUI nostru. În dimineața aceasta am o temă pentru învățătură. Eu vreau să încep fără întârziere cu această lecție, cred că este ceva foarte important. Eu vreau să-i scutesc pe oameni de a deveni nerăbdători. Ei trebuie să rămână mult aici, iar unii stau în picioare. Deci vreau să încep cu învățătura.

Vreau să vorbesc în seara aceasta despre „Călăuza vieții mele." Eu sper, că vor veni mulți deseară ca şi acum. Însă, dacă aveți o biserică mai preferată sau dacă sunteți membrii în vreo altă comunitate, noi am dori să vă duceți acolo. Datoria dumneavoastră este să fiți o lumină şi acolo. De fiecare dată când ne întoarcem aici, sperăm să găsim un local mai mare, ca să avem mai mult loc. Dar noi avem greutăți peste tot. Frații responsabili fac tot ce le stă în putere. Ei mergeau la un birou oficial, acolo era totul bine; după aceea erau trimişi altundeva şi aprobarea lor era retrasă. Într-un loc putem predica, în altul nu, alții se răzgândesc şi ne refuză. O, ce timp mai trăim. Dar voi ştiți că Satana este întotdeauna un luptător împotriva adevărului.

Eu doresc să ştiu unde ai fost, Anthony? Pe tine nu te-am văzut, l-am întâlnit numai pe tatăl tău. Eu m-am uitat după tine prin adunare, căci tatăl tău a spus că şezi undeva acolo. Noi suntem bucuroşi că te avem pe tine şi pe tatăl tău în mijlocul nostru.

Este fratele Milano din New York. Eu sper că de data aceasta când voi pleca peste ocean mă voi putea opri şi în New York, dacă aceasta este voia DOMNULUI. Noi ne bucurăm pentru fiecare dintre voi. Este bine pentru voi că sunteți azi aici. Noi am avut, cel puțin eu, ieri seară un timp minunat la tema „Isaia în templu." În dimineața aceasta vrem să vorbim sau să învățăm despre tema: „Construirea templului viu (Cortul întâlnirii), Locuința Dumnezeului celui viu: Omul desăvârşit). Templul viu a Dumnezeului nostru în care locuieşte El.

Eu ştiu că aici aveți cântări şi cântăreți foarte buni. Păcat că nu am ajuns azi la timp ca să-i ascult. Deseară voi încerca să vin mai devreme. Soția mea mi-a povestit despre un frate cu numele Ungren (cred că aşa a fost numele lui), din Tennesse. El a fost ieri seară aici. În dimineața aceasta nu-l văd aici, dar cred că este undeva pe aici. Aş vrea să-l ascult şi eu deseară, dacă pot, cântecul: „Ce mare eşti," sau „Venit din măreția Sa." Câți dintre voi vreți să-l ascultați pe fratele Ungren cântând? O, eu iubesc cântatul, mai ales cântările bune. Meda mi-a spus că fratele are o voce de bariton care îmi aminteşte de fratele nostru Baxter. Şi el este cântăreț, aşa cum ştiți cu toții. Eu cred, că l-am găsit acum. Eşti de acord frate Ungren să ne cânți deseară ? Ai vrea să o faci, dacă rămâi aici? Este posibil să rămâi aici până la serviciul divin din seara aceasta? Bine, atunci vom mai vorbi. Eu nu vreau să fac greutăți nimănui, dar cred că ar fi bine dacă în timpul serviciului predicării despre cele şapte peceți, ai putea veni aici ca să ne cânți? Eu doresc să le înregistrez, ca să am aceste cântări: „Ce mare eşti" şi „Venit din măreția Sa."

O, nu este minunat să slujeşti pe DOMNUL? Eu nu ştiu ce aş face dacă nu aş fi creştin. E atât de bine să fi cu adevărat credincios. Cu cea mai mare plăcere aş sări în sus de bucurie şi aş tresălta cântând psalmi de laudă. A fi creştin gândiți-vă numai! Totul este ancorat în Hristos.

Eu ştiu, că de fiecare dată, pronunț numele acestui bărbat invers (ori este „S. T." sau „T. S." sau ceva asemănător) fratele Sumner. Eu vreau să-i mulțumesc lui şi iubitei sale soții. Eu cred că ea a avut nevoie de aproape 6 luni pentru copierea de pe benzi a celor „Şapte biserici" şi scrierea lor cu maşina. Acum le-am primit scrise, gata pentru tipografie, v-a ieşi sub formă de carte: „Cele şapte biserici." Soră Sumner, indiferent unde eşti, sigur ne vei da voie să-ți plătim ceva pentru aceasta. A fost foarte mult de lucru. Manuscrisul este foarte gros. Eu aş avea nevoie de 6 luni ca să-l citesc, apoi să le ascult de pe benzi nici nu mai vorbesc şi apoi să le iau iarăşi de la început pentru a scoate repetările, şi pentru a o forma pentru carte. Noi vom pregăti cartea pentru tipografie, pentru ca oamenii s-o aibe în curând la dispoziție şi s-o studieze. Billy mi-a arătat cu câteva minute înainte de a intra, că este gata cartea pentru tipografie. Aşa soră, biserica te va plăti pentru aceasta. Eu nu aştept ca tu să fi făcut acest lucru pe gratis. Sau când primim cartea şi stabilim un preț noi vom stabili un preț şi tu vei primi ceva când o vom vinde, indiferent cât este. Vorbeşte despre acest lucru cu frații responsabili. Ei vor avea grijă ca să primeşti partea ta. DOMNUl să te binecuvânteze!

Aici în față şed iubiții noştri, familia Kidd, ei mai au puțin până la vârsta de 100 de ani. Nu demult i-am

http://www.evanghelia.ro

întâlnit, iar sora Kidd mi-a spus: „Probabil asta va fi ultima dată când te mai văd frate Billy, sunt atât de bătrână." Eu am zis: „Ce îmi spui nu aud cu plăcere." Ei sunt ca o mamă şi un tată bătrân. Noi îi iubim foarte mult pe fratele şi sora Kidd. Eu mă bucur când îi văd aici împreună cu noi. Ei sunt o pereche bătrână şi eu cred că ei au predicat Evanghelia deja înainte de a mă fi născut eu, iar acum sunt şi eu un om bătrân. Eu mă gândesc la vârsta mea şi mă gândesc dacă am făcut lucrarea aceasta cum trebuie. Când l-am văzut pe fratele Kidd cu soția lui intrând, am zis: „Lăudat să fie DOMNUL!" Viața lor a fost exemplară, asta m-a întărit. Da, când îi văd mă înviorez cu adevărat. Observați numai, ei sunt aproape încă o dată aşa de bătrâni decât mine, însă mai lucrează pe câmpul Evangheliei. Ei poartă în bagajele lor benzi cu predici tipărite, ca să scoată cu ele suflete pentru Hristos şi vârsta lor se apropie de 100 de ani.

Unde sunt „aripile tale", despre care am vorbit ultima seară? Da, eu încep să mă gândesc: „Unde sunt ale mele?" Câți ani ai, soră Kidd? (optzeci şi unu). Câți ani ai tu, frate Kidd? (opzeci şi doi). Optzeci şi unu şi optzeci şi doi şi ei mai folosesc încă aripile lor. Când se întâmplă ceva în Ohio, sora Kidd află şi mă sună la telefon. Acum câteva zile ea m-a telefonat: un copil se născuse (cred că era o fetiță) cu intestinul gros în afara corpului. Medicul nu ştia ce să facă şi se temea să o opereze. Noi ne-am rugat. (Sora Kidd relatează cazul în timpul serviciului). Prin operație medicul adusese intestinul în corp crezând că fetița nu va mai trăi, dar fetița a trăit cu adevărat, însă hrana nu vroia să treacă prin acest intestin. Sora Kidd a telefonat din nou, l-am chemat din nou pe DOMNUL, iar fetița s-a vindecat. Ea este prezentă aici ca martoră, iar medicul de asemenea. Este o mărturie că DOMNUL Isus Hristos este marele Creator care a făcut această lucrare. Vedeți, Satana încercase ceva. El a vrut să sfârşească viața acestui copil. Apoi să vedeți, mama fetiței a venit înapoi la Hristos după ce văzuse această minune cu copilul ei.

Seara trecută am primit un telefon. Un predicator drăguț cu care în urmă cu mulți ani, am fost împreună pentru prima dată în California, m-a telefonat. Nepotul său se născuse cu trei clape defecte la inimă, adică aceste clape nu se deschideau. I-am relatat cazul acesta. Am zis: „Dumnezeu care a creat-o pe această fetiță şi a făcut totul bine, precis îl poate vindeca şi pe nepotul tău. Spune tatălui său să nu fie necăjit."

Tatăl copilului fusese într-o adunare când am fost de prima dată în California cu circa 16 ani în urmă. Adunarea aceea a influențat foarte mult pe bărbatul acela. Când se născuse copilul, ei au observat că ceva nu este în regulă copilul era albăstrui, iar medicii au încercat să-l alimenteze cu oxigen. Se părea că copilul va supraviețui, medicii au cercetat copilul şi au găsit că cele trei clape ale inimii nu se deschideau deloc, numai una singură lucra. Tatăl copilului a telefonat cu tatăl său şi a spus: „Telefonează imediat cu fratele Branham şi spune-i: ‚Roagă-l pe Hristos pentru ajutor.' El va face asta." Asta este …, omul era convins şi încurajat de cele văzute. Vedeți despre ceea ce am vorbit şi aseară: lucrul potrivit la locul potrivit. Dar noi tot vorbim şi nu vom mai începe în felul acesta cu învățătura, nu-i aşa? Ştiți voi, aceasta este ca un sirop gros într-o dimineață răcoroasă, totul este dulce şi se lipeşte împreună. Dar noi suntem bucuroşi pentru legătura aceasta frățească. Dar acum trecem la învățătură.

Nu ştiu dacă pot să vadă toți desenul de pe tablă, dar eu cu timpul voi întoarce tabla şi în cealaltă parte. Eu am început târziu în dimineața aceasta … Nu, nu, eu sunt mai devreme cu 15 minute şi vrem să ne lăsăm timp ca să nu ne grăbim. Atunci când vă grăbiți, ruinați lucrurile care vreți să le spuneți altora. Acum câteva zile am ascultat o bandă şi îmi era ruşine, nu pentru ceea ce am spus, însă pentru felul vorbirii totul era prea repede. Suntem câteodată ca un jucător în fața porții, dar din grabă el nu nimereşte poarta.

Acum câteva zile am văzut în Louisville că se construieşte o grădină zoologică foarte mare, iar un anumit domn Brown (cred eu), era acolo şi dona un milion de dolari pentru această grădină zoologică. Dacă aş poseda eu banii aceştia, i-aş da pentru eliberarea animalelor. Eu cred că nu este corect să închidem animalele în felul acesta. Când mă duc în parcul zoologic şi văd aceste sărmane, bătrâne animale, urşi, lei şi altele; se plimbă încolo şi încoace, închise pentru toată viața. Vedeți, pentru mine nu este ceva indiferent. Animalele sunt închise în captivitate prin inteligența unui om, care este mai viclean decât ele. Vedeți, ei le vânează şi apoi aterizează drept în prizonierat. Eu cred că şi Satana face lucrul acesta. El atacă oameni vrednici şi scumpi care umblă pe pământul acesta, îi prinde în închisoarea unei secte sau organizații bisericeşti, într-o doctrină şi îi leagă apoi cu aceasta. O, ce lucru groaznic. Eu nu iubesc grădinile zoologice. Dar eu simt ceva pentru animalele acestea. Ştiți voi, este acelaşi lucru ca şi când ați fi voi închişi şi încercați să vă eliberați, pentru a merge afară, ca să faceți ceva. Înainte de a ne îndrepta spre Cuvânt, vrem să ne apropiem de Urzitorul Cuvântului, în timp ce ne apropiem capetele pentru rugăciune.

„Tatăl nostru ceresc, care eşti în ceruri plin de har şi de îndurare, noi ne-am adunat în dimineața aceasta în Numele DOMNULUI Isus Hristos, Fiul Tău preaiubit. Tu, DOAMNE ai devenit Om, ai venit pe pământ şi ai murit

http://www.evanghelia.ro

pentru păcatele noastre. Cel adevărat şi drept pentru ca noi să devenim drepţi şi copii adevăraţi, prin dreptatea Ta, deşi noi suntem nedrepţi, dorim totuşi să devenim desăvârşiţi în Tine. Noi venim să mărturisim că suntem nevrednici, DOAMNE. Nu este nimic bun în noi. Noi ne aflăm cu toţii într-o închisoare mare. Indiferent în care colţ al lumii trăim, totuşi ne aflăm în această închisoare. Nimeni nu-l poate ajuta pe celălalt. Dar Dumnezeu în harul Lui nemărginit a venit jos, a deschis uşile acestei închisori şi ne-a făcut liberi. Acum noi nu mai suntem prizonieri. Noi nu mai suntem în grădina zoologică a lumii, noi suntem afară.

Ah, cât de mult Îl iubim şi ne închinăm Lui! Noi putem păşi prin câmpiile întinse a făgăduinţelor Sale şi să le vedem confirmate înaintea ochilor noştrii. Noi Îl vedem pe Dumnezeul veşniciei cum ni s-a descoperit în realitate, aşa cum a făcut-o şi în vremurile vechilor prooroci. Ei ştiau că se pot baza cu încredere pe făgăduinţele Lui. Ei ştiau despre viaţa veşnică şi înviere, ştiau că viaţa nu se ofileşte. Trupurile noastre nu vor îmbătrâni şi noi nu vom muri niciodată. Noi nu vom fi niciodată flămânzi (hrana spirituală), pentru că noi mergem cu El. Noi vrem să-L auzim spunând: „Intră slugă bună în fericirea DOMNULUI Tău în locul care ţi-a fost pregătit înainte de întemeierea pământului." Vom ajunge din nou în starea omului de dinaintea căderii în păcat; exact aşa cum a pregătit El pentru Adam şi Eva, ei nu urmau să fie bolnavi sau să aibe necazuri şi grijuri. EL a pregătit totul pentru noi ştiind foarte bine că noi vom veni. Păcatul forma marea blocadă, dar acum păcatul a fost îndepărtat prin sângele DOMNULUI Isus Hristos. Noi ne aflăm acum pregătiţi pentru ţara făgăduită prin făgăduinţa lui Dumnezeu care rămâne în picioare.

Tată, Te rugăm acum ca să ne binecuvântezi când ne adâncim în Cuvântul Tău. Noi dorim să ştim ce fel de oameni trebuie să fim în timpul acesta ca să ajungem moştenitori ai făgăduinţei. Ajută-ne azi în şcoala duminicală prin călăuzirea Ta, prin Duhul Tău, care a venit jos pe pământ şi ne-a descoperit Cuvântul, noi cerem totul în Numele Tău spre onoarea Ta. Amin!"

Acum vrem să citim împreună din Cuvântul lui Dumnezeu şi anume din 2 Petru cap. 1. Eu doresc să citez numai o parte din 2 Petru cap. 1. Cei care doresc să scrie, să-şi pregătească hârtie şi creion. Azi dimineaţă mi s-a făcut observaţia, că atunci când mi-am mişcat capul, am deranjat tonul. Eu nu am făcut lucrul acesta intenţionat, dar eu cred că ar trebui să ne consultăm asupra unei alte instalaţii cu microfon până la tavan. Atunci, oriunde vă aflaţi în sală se va auzi bine. Deci un microfon puternic până la tavan.

În timp ce vorbesc sau după serviciul divin, puteţi să copiaţi schiţa de pe tablă. În afară de aceasta, am scris aici totul. Cine doreşte poate veni după masă mai repede ca să discutăm această schiţă.

Noi ne apropiem de cele ŞAPTE PECEŢI. Chiar am terminat cele ŞAPTE BISERICI, iar acesta de azi este un mesaj de învăţătură care cuprinde pe acei oameni care sunt răscumpăraţi prin sângele DOMNULUI Isus, care vor trăi în acea epocă a bisericii, când vor fi descoperite cele şapte peceţi, care vor trăi în epoca veşnică a bisericii. Noi ştim că avem şapte trâmbiţe, şapte plăgi, şapte potire, etc, despre care vom discuta odată când va voi DOMNUL, dar noi încercăm să primim un local mai mare pentru ca oamenii să şadă pe scaune. Eu nu am avut de gând să desenez această schiţă, dar cu câteva zile în urmă am fost la vânătoare în Kentucky împreună cu nişte prieteni devotaţi. Eu mergeam în jos şi mă gândeam, că poate aş putea rămâne cu o zi mai mult, înainte de încheierea sezonului. Am fost sus în păduri cu prietenul meu Charlie. El stătea acolo împreună cu fratele lui Rodney, dar eu nu am mai văzut nici măcar o veveriţă. Cred că toate s-au speriat când am tresăltat zgomotos de bucurie, acolo sus în pădure. Am spus băieţilor şi sorei Nelly şi Margie, că voi relata lucrarea duminica aceasta. Asta este ce mi-a venit într-un mesaj despre care urma să vorbesc, şi cum tot restul este ancorat exact în această lucrare. Oh, eram foarte bucuros că posedam acolo sus în pădure Duhul autentic de laudă. Să citim deci 2 Petru 1, 1 (o parte din text):

„Simon Petru, rob şi apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au căpătat o credinţă de acelaşi preţ cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos."

Eu iubesc modul de prezentare din acest text, iar tema mea din dimineaţa aceasta se bazează pe CREDINŢĂ. Să citim textul încă o dată; ascultaţi cu atenţie: *„Simon Petru, rob şi apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au căpătat o credinţă de acelaşi preţ cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos."* Observaţi vă rog: apostolul Petru spune aici: „Eu am ajuns la această credinţă şi adresez acum această epistolă acelora care au primit o credinţă de acelaşi preţ." Deci scrisoarea aceasta nu era pentru lumea de afară, ci era pentru Biserică pentru acei ce sunt în Hristos.

2 Petru 1, 2-4: *„Harul şi pacea să vă fie înmulţite prin cunoaşterea lui Dumnezeu şi a DOMNULUI nostru Isus*

http://www.evanghelia.ro

Hristos! Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce priveşte viaţa şi evlavia, prin cunoaşterea Celui ce ne-a chemat prin slava şi puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe, ca prin ele să vă faceţi părtaşi firii dumnezeieşti, după ce aţi fugit de stricăciunea, care este în lume prin pofte."

Cuvântul acesta să pătrundă adânc în voi. Eu nu voi predica în dimineaţa aceasta. Noi vrem să pătrundem în lecţia de azi, despre natura duhovnicească (dumnezeiască). Să citim încă o dată versetul 4: „*... prin care El ne-a dat făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe, ca prin ele să vă faceţi părtaşi firii dumnezeieşti, după ce aţi fugit de stricăciunea, care este în lume prin pofte.*"

Vedeţi, noi am scăpat de lume. Am intrat în liniştea şi odihna Lui. EL adresează aceste cuvinte bisericii. De aceea suntem aici în dimineaţa aceasta, ca să aflăm care este calea, care sunt condiţiile şi cerinţele puse de către Dumnezeu oamenilor? Aici nu se află nici o persoană care nu-L iubeşte pe Dumnezeu, însă sunt oameni care doresc să se asemene cât mai mult cu Hristos asta este. Eu sunt un luptător bătrân. Dar uitaţi-vă la fratele şi sora Kidd. Ei sunt probabil cei mai bătrâni din locul acesta. Dar dacă îi voi întreba: „Care este dorinţa inimii voastre?", răspunsul va fi: „Mai aproape de Dumnezeu." Când Îl veţi cunoaşte cu adevărat pe Hristos, veţi simţi ceva ce se aseamănă cu o dragoste caldă în jurul Lui şi veţi încerca să vă asemănaţi în totul cu El. Dar să mă scuzaţi pentru că mai pomenesc şi unele exemple. Nu demult am vorbit cu soţia mea (suntem amândoi cam bătrâni). Eu am spus: „Meda, mă mai iubeşti tot aşa ca la început?" Ea mi-a răspuns: „Sigur că da." Eu am spus: „Tu ştii că eu te iubesc atât de mult încât te-aş lua în mine ca să putem fi cu adevărat doar unul singur." Dragostea aceasta firească trebuie multiplicată de 100 de milioane de ori şi veţi constata că un credincios care arde pentru Hristos, are dorinţa de a fi în El. EL este dragostea cea mare şi ne arată cum putem deveni părtaşi firii dumnezeieşti crezând făgăduinţele Lui. Noi dorim să fim părtaşi naturii divine a lui Isus Hristos. O, vai, cum pot deveni aceste trupuri muritoare părtaşi firii dumnezeieşti? Aş vrea să spun aici ceva. Cu puţin timp în urmă, cineva m-a înţeles greşit. Eu am primit o scrisoare de la un predicator unitarian, care a spus că eu cred că noi suntem legaţi prin duhul, şi trebuie să părăsim pe consoartele noastre dacă nu suntem legaţi prin duhul, pentru a ne căsători cu altcineva cu care suntem legaţi prin duhul. Eu am spus: „Eu nu sunt de vină de această învăţătură falsă." Eu am fost totdeauna împotrivă. Eu nu cred în aşa ceva. Sigur că nu. Eu cred că Dumnezeu ne dă soţul. Este adevărat. Şi atunci devenim o parte din celălalt. Asta este corect. Omul înainte de a se căsători este bine să se gândească şi apoi să ia o hotărâre.

Acum câteva zile m-a întrebat un bărbat tânăr: „Frate Branham, crezi că mă pot însura cu fata cutare sau cutare?" Eu am zis: „Cât de scumpă îţi este ea?" El a zis: „O iubesc." Eu am zis: „Bine, dacă nu poţi trăi fără ea, faci bine dacă te însori cu ea. Dar dacă poţi trăi şi fără ea, atunci este mai bine să nu o faci. Dar dacă nu poţi fără ea, să te hotărăşti să o iei." Înainte de căsătorie este totul bine, dar după aceea vin necazurile vieţii. Este nevoie de multă dragoste ca să vă înţelegeţi. Dacă eşti iritat din cauza soţiei sau dacă ea este iritată din cauza ta, totuşi din dragoste totul va fi bine.

În felul acesta se prezintă şi legătura noastră cu Hristos. Vedeţi, noi trebuie să fim atât de bine legaţi prin dragoste cu El, încât atunci când Îl rugăm ceva şi El nu ne-o acordă atunci nu ar trebui să ne clătinim nici un pic. Ştiţi de ce ? Dacă deveniţi părtaşi firii Lui dumnezeieşti, atunci veţi înţelege cauza pentru care El nu a răspuns favorabil. Vedeţi aici:

„*… după ce aţi fugit de stricăciunea care este în lume prin pofte.*"

Vedeţi, cui sună acest pasaj? Este pentru Biserică! Cei ce sunt în Hristos au fost înălţaţi deasupra acestor lucruri. Ei nu s-au ridicat de la sine putere, dar Hristos i-a ridicat atât de sus.

Acum vreau să spun ceva şi fraţilor şi surorilor mele de culoare: „Eu nu vreau să nedreptăţesc pe cineva, dar cu câtva timp în urmă am fost într-o adunare, nu ştiu dacă v-am povestit deja acest lucru aici; eu am povestit-o deja în multe locuri. Acolo era o soră de culoare care a spus: „Pot să mărturisesc aici ceva în adunare?" „Sigur că da, soră, poţi începe imediat." Ea a zis: „Eu doresc să mărturisesc aici spre lauda lui Dumnezeu, voi ştiţi că eu nu sunt ceea ce ar trebui să fiu şi nu sunt ceea ce aş dori să fiu, dar una este sigur, eu nu mai sunt ceea ce am fost înainte."

Vedeţi, ea era transformată. Astfel noi ştim că am pătruns de la moarte la viaţă. Noi privim înapoi în prăpastia de unde am fost scoşi. Noi nu suntem ceea ce am dori să fim, dar noi suntem recunoscători Lui că nu mai suntem aşa cum am fost înainte. Noi suntem pe calea Lui „şi am fugit de poftele lumii". Voi aţi fost ridicaţi deasupra acestor lucruri. Către o astfel de categorie de oameni, vorbeşte El, care au fugit, de lucrurile pieritoare ale lumii. Citim 2 Petru 1, 5-7:

http://www.evanghelia.ro

„De aceea daţi-vă şi voi toate silinţele ca să uniţi cu credinţa voastră fapta; cu fapta cunoştinţa; cu cunoştinţa înfrânarea, răbdarea, evlavia, cu evlavia dragostea de fraţi, iubirea de oameni."

Aici El ne-a dat direcţia şi baza solidă, ca să ştim ceea ce trebuie făcut; să ştim încotro să ne îndreptăm şi cum trebuie să ne purtăm. După cum am spus, noi încercăm cu toţii să ne apropiem mai mult de Dumnezeu. Am ales mesajul acesta în dimineaţa aceasta pentru Biserică, pentru că ştiu că mulţi au venit de la distanţe mari. În ultima seară am întrebat: „Câţi din cei prezenţi sunt din afara oraşului?" Aproape 98% erau din afara oraşului. „Câţi sunt de la distanţa de 100 de mile?" Erau cam 80%. „Câţi sunt aici de la o distanţă de peste 500 de mile?" A treia parte din oameni veniseră de la o distanţă de peste 500 de mile. Închipuiţi-vă! Aşa o călătorie. Să ştiţi că oamenii aceştia nu vin la adunare pentru a fi văzuţi. Aici, în locul acesta, nu este nimic din ofertele lumii sau vreo frumuseţe. Ei la fel sunt oameni de rând, săraci, îmbrăcaţi obişnuit. Aici nu avem coruri îngereşti sau alte oferte muzicale, nu avem orgi electronice sau geamuri colorate. Aici nu veţi găsi nici loc pe scaune şi câteodată nici în picioare. Ei nu vin pentru astfel de lucruri, dar ei vin pentru că în ei este ceva, o frumuseţe pe care ochiul normal nu o vede, dar ochiul duhovnicesc primeşte frumuseţea lui Hristos. Acesta este motivul pentru care ei vin aici.

Zile întregi, înainte de serviciul divin, eu mă rog DOMNULUI neîncetat. Mă duc în păduri, iau servieta şi îi spun soţiei mele: „În dimineaţa aceasta mă duc la vânătoare de veverițe." Iau creionul şi caietul de notiţe în servietă. În pădure şed lângă un copac cu spatele la trunchi şi întind mâinile înspre DOMNUL meu şi îi spun totul: „DOAMNE, ce pot să fac astăzi? Ce vrei să oferi astăzi copiilor Tăi?" Prezenţa se face cunoscută imediat după ce mă adâncesc în Cuvântul Său. Eu simt prezenţa Sa şi asta se repetă tot timpul în acelaşi fel. Este prezenţa Lui care apare. Eu mă predau cu totul Lui şi după câteva clipe sunt eliberat de mine însumi. Apoi vine vedenia: „Du-te în locul cutare şi fă lucrul cutare!" Dar totul începe cu adâncirea duhul omenesc se contopeşte cu Dumnezeu; scos din lume, ieşit din lucrurile pieritoare, în singurătate, atunci poate veni El. Stau acolo, nu spun nici un cuvânt, ci ridic doar mâinile. Primul lucru pe care trebuie să-l ştii este, că tot lumescul din tine trebuie să fie îndepărtat. Apoi vei vedea lucruri pe care ţi le face El de cunoscut, lucruri care vor apărea în viaţa, biserica sau anturajul tău. Câteodată îmi arată lucruri până la un punct anume, apoi se opreşte. Urmează apoi contopirea duhului meu cu anumite texte biblice. Eu pun atunci mâna pe creion şi notez totul ca să nu uit. Când ajung acasa,1 verific încă o dată textele şi mă aprofundez în Cuvântul Lui. Câteodată nu cunosc de la început sensul mesajului, dar după o vreme este totul limpede; apare lumina şi totul este limpede. Apoi iau o cărticică mică ca aceasta şi încep să-mi fac notiţe, atât de bine cât pot, tot ce-mi spune El. Eu mă gândeam: „DOAMNE, eu merg în capelă şi le spun lor: ‚Veniţi aici. Eu am ceva pentru voi.'" Aşa se întâmplă. Eu nu pot împărţi nimic, numai în cazul că la rândul meu am primit ceva din partea Lui. Atât despre această schiţă şi modul în care am ajuns la forma ei. Ultima parte a acestui mesaj am primit-o doar cu două zile în urmă. Petru ne spune, că noi trebuie să fim părtaşi firii dumnezeieşti. Fiecare din noi încearcă să crească în statura lui Hristos DOMNUL. Noi vom afla cu ocazia descoperirii celor ş¸apte peceţi, că în aceste peceţi desigur ştim ce înseamnă o pecete se află o însărcinare intimă. Noi vom afla totul. De aici (din peceţi) se va naşte un mesaj, deoarece ceva ce a fost pecetluit până acum, va fi descoperit. Ultima duminică am predicat despre tema „Cheia", şi cheia este credinţa. Credinţa deţine cheia; cheia este SCRIPTURA, iar Hristos este uşa. Astfel credinţa ia „sigiliile" Scripturii, (primeşte descoperirea) şi deschide zăvoarele cereşti şi a bunătăţii lui Dumnezeu. Astfel credinţa deţine cheia care Îl deschide (descoperă) pe Hristos, poporului Său. Deschideţi-o, descoperiţi-o.

Deci azi vom încerca să luăm aceeaşi cheie, ca să deschidem calea pentru ca să devenim un templu viu în care poate locui Dumnezeu. Aduceţi-vă aminte, Dumnezeu se descoperă în trei forme. Mai întâi El S-a descoperit în stâlpul de foc. Aici este numit TATă¼. Apoi S-a descoperit acelaţi Dumnezeu în ISUS HRISTOS EL a creat un trup omenesc. Prin moartea acestui trup, El a sfinţit o Biserică în care poate locui acum. EL era Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi, acelaşi Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care noi Îl numim Tată, Fiu şi Duh Sfânt. Nu trei dumnezei, ci trei descoperiri al aceluiaşi Dumnezeu. Dacă s-ar fi gândit ei numai la asta, la Conciliul de la Niceea, atunci nu am fi ajuns cu toţii în încurcătura actuală, nu-i aşa? Aşa este corect. Nu trei dumnezei. Oamenii nu au putut înţelege cum a vorbit Isus cu Tatăl, şi totuşi scrie: „EL şi Tatăl sunt una." Bine, acolo se află toată lucrarea. Da, aici şi prin această descoperire se limpezeşte totul. Vedeţi, că nu sunt trei dumnezei, ci trei descoperiri. Ce înseamnă aceasta? Dumnezeu a coborât în mijlocul creaturilor Sale. DOMNUL vrea să fie rugat, să I se aducă închinare. Cuvântul DUMNEZEU înseamnă CEL CE PRIMEşTE închinare. Acesta este Dumnezeu care încearcă să aducă poporul Său în poziţia ca El să le poată primi rugăciunile, pentru aceasta a fost creat de fapt omul ca creatură. EL v-a creat ca să fiţi fiecare un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu şi nu pentru un alt scop. Dacă aţi greşit faptul acesta (că nu sunteţi

http://www.evanghelia.ro

un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu), atunci ați greșit ținta. Cuvântul PĂCAT înseamnă ȚINTĂ GREȘITĂ1.

Dacă trag undeva la o țintă care se află la 50 de metri și eu greșesc pușca mea cu 25 cm, ce înseamnă aceasta? Pușca mea trebuie verificată și pusă din nou pe poziția de tragere. Înseamnă că ceva nu era în regulă. Astfel poți să greșești și cu credința în Dumnezeu, dacă întârzii să fii un bun creștin. Dumnezeu te-a creat ca să fi un creștin, iar dacă tu fugi într-o extremă, vino acum înapoi și te reglează ca și pușca. Există o singură posibilitate, cu care te poți ajusta, aceasta este Sfânta Scriptură. Duhul Sfânt din Scriptură te reglează și te va călăuzi direct la țintă. Acum începem să ne adâncim în Cuvântul Lui. Ștefan a spus în Fapte 7, 44 (vom citi Cuvântul). Vom vorbi acum despre Templul lui Dumnezeu. Acest templu viu va fi al Dumnezeului Celui viu, a spus Ștefan în Fapte 7, eu cred că începe cu vers. 44:

„*Părinții noștri aveau în pustie cortul întâlnirii, așa cum îl rânduise Cel ce a spus lui Moise să-l facă după chipul pe care-l văzuse. Și părinții noștri l-au adus la rândul lor sub povățuirea lui Iosua, când au intrat în țara stăpânită de Neamurile pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri, și a rămas acolo până în zilele lui David. David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov. Și Solomon a fost acela care I-a zidit o casă. Dar Cel Prea Înalt nu locuiește în lăcașuri făcute de mâini omenești, cum zice proorocul: „Cerul este scaunul meu de domnie și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă Îmi veți zidi voi Mie, zice DOMNUL, sau care va fi locul Meu de odinioară*?"

Deci cortul întâlnirii este locul de odihnă. Acolo aflăm înviorarea și puterea. În Evrei 10, 5 apostolul Pavel spune următoarele: „*De aceea când intră în lume El zice: ‚Tu n-ai voit nici jertfă, și nici prinos, ci Mi-ai pregătit un trup.'"*

Care este deci cortul întâlnirii? Un trup. Dumnezeu locuiește într-un trup. Când cobora Dumnezeul înălțat pe munte, nu se putea apropia nimeni, nici un om sau animal, altfel murea. Dumnezeu este sfânt. În ultima seară am vorbit și despre îngerii care trebuiau să-și apere fața, serafimii sfinți cu înfățișări sfinte care nu știu ce înseamnă păcatul. Ei trebuiau să-și apere fețele în prezența lui Dumnezeu, la fel și picioarele, în smerenie. Duhul Sfânt nu poate suporta păcatul. Nimic nu se putea apropia de muntele pe care coborâse Dumnezeu. Pe urmă Dumnezeu și-a pregătit un trup și a locuit printre noi ca Isus Hristos, Fiul Său, Creatura Sa. Isus Hristos. Apoi ca Fiu, El și-a dat viața, iar celula de sânge a lui Dumnezeu a fost frântă încât viața din sângele Lui au venit asupra noastră.

Prin sângele Lui noi suntem curățiți. Sângele nostru și viața noastră au venit în lumea aceasta prin dorința sexuală. Dar sângele lui Hristos ne curățește și ne transformă natura noastră, atunci când El trimite Duhul Lui cel Sfânt peste noi, apoi vom fi transformați în natura dumnezeiască și devenim o locuință pentru Dumnezeu.

Domnul Isus a spus: „În ziua aceea veți recunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi." Acum știți sub ce formă este prezent Dumnezeu în Biserica Sa. Biserica trebuie să ia locul lui Hristos continuând slujba mai departe. *„Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu. Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea pentru că v-oi fi cu voi, v-oi fi în voi până la sfârșitul veacului ..."*, a spus Isus. Asta este de a continua lucrarea Lui. Biblia ne spune aici că Ștefan a vorbit despre Solomon care a construit un templu, dar Cel prea Înalt nu locuiește în temple făcute de oameni. Pentru că „Cerul este scaunul Meu de domnie și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă îmi veți zidi voi Mie, zice DOMNUL, sau care va fi locul Meu de odihnă, dar Mi-ai pregătit un trup." Amin! Asta este. „… Mi-ai pregătit un trup." Dumnezeu locuiește în trupul unui om reflectând toată ființa dumnezeiască în trupul acesta închinare desăvârșită! Dumnezeu în noi care suntem templul Lui, descoperind astfel pe Dumnezeu. Oh, cât am putea rămâne la gândurile acestea, până ne-am sufoca de căldură.

Observați, Dumnezeu S-a reflectat în toate timpurile printr-un om. Astfel Dumnezeu era în Moise, priviți spre el născut ca un conducător. În timp ce se născuse Moise era și o prigonire a copiilor. Ei încercau să-l găsească. Același lucru era și în timpul DOMNULUI Isus Hristos. El a fost eliberat după un timp, astfel s-a întâmplat și cu Hristos. Moise a fost un primitor și dădător de lege divină, asta a fost și Hristos. Moise s-a urcat pe munte pentru 40 de zile, apoi s-a întors și a zis: „*Ați auzit că s-a zis celor din vechime: să nu preacurvești. Dar eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftească, a și preacurvit cu ea în inima lui."* (Matei 5, 27-28). Toate aceste lucruri ne arată că Dumnezeu Se reflectează pe Sine însuși.

Priviți spre Iosif! De la început el era un băiat duhovnicesc în mijlocul fraților săi. Ei toți erau oameni buni, toți erau socotiți patriarhi, dar când a venit Iosif în mijlocul lor, acolo era o deosebire. El avea vedenii, tâlcuia visuri și de aceea era urât de frații lui. Totul din cauza lucrării pentru care îl rânduise Dumnezeu pe acest

http://www.evanghelia.ro

pământ. De aceea l-au urât fraţii lui şi asta a preaumbrit deja lucrarea de pe cruce. Şi vedeţi, el a fost vândut de fraţii lui pentru aproape 30 de arginţi, aruncat într-o groapă şi socotit mort pentru fraţii lui; dar el a fost scos din groapă şi s-a aşezat la dreapta lui faraon (el avea totul sub control în zilele acelea) şi nimeni nu putea veni la faraon decât prin Iosif. Nici un om nu putea veni la Dumnezeu decât prin Isus Hristos. Când părăsea Iosif palatul, se suna din trâmbiţă, o suită de slujitori fugeau înaintea lui şi strigau: „Îngenunchiaţi că vine Iosif!" Indiferent unde te aflai sau ce lucrai, cât de importantă era lucrarea, trebuia să cazi în genunchi, până ce trecea Iosif. Dacă va răsuna trâmbiţa în una din aceste zile, va trebui să se aplece orice genunchi şi orice limbă v-a mărturisi. Atunci când Hristos, DOMNUL nostru, al nostru Iosif ceresc, v-a părăsi strălucirea cerului, ocupaţia noastră nu va mai avea nici o importanţă. Orice genunchi trebuie să se aplece şi să-L mărturisească ca DOMN şi Mântuitor. Asta este corect.

Noi Îl mai vedem în David. David, un împărat respins, părăsise tronul din cauza fraţilor şi a fiului său propriu, urcând muntele măslinilor, el privise cu lacrimi asupra Ierusalimului. Propriul său popor, căruia-i slujise, pe care îl învăţase despre Dumnezeu, îl detronase, aruncând lucruri murdare în spatele lui, batjocorindu-l cu vorbe urâte. Când urcase muntele, el era un împărat respins. Oh, el era un tip desăvârşit a Fiului dumnezeiesc. 800 de ani mai târziu; un Împărat respins în mijlocul poporului Său, plângând pe munte asupra Ierusalimului. Ce era aceasta? Dumnezeu se reflectase pe sine Însuşi. Şi din aceşti proroci a strălucit Hristos în chip vizibil. Apoi a venit Acela care era desăvârşirea lui Dumnezeu. EL era Dumnezeu în mijlocul nostru. Din timpul acela încoace, mai ales de la Golgota încoace, El s-a descoperit în mijlocul Bisericii Sale. Astfel noi încercăm să devenim un locaş, un Templu viu a lui Dumnezeu.

EL a zis: „Mai întâi să avem credinţă, apoi fapte, cunoştinţă, înfrânare apoi răbdare şi evlavie iar în chip duhovnicesc dragoste frăţească." După dragostea frăţească adăugaţi dragostea deplină faţă de toţi oamenii. Lăsaţi-mă să citesc încă o dată textul, ca să fiţi siguri, că îl înţelegeţi. Eu voi începe cu vers. 5 (2 Petru 1, 5-8):

„De aceea, daţi-vă şi voi toate silinţele ca să uniţi cu credinţa voastră fapta; cu fapta, cunoştinţa; cu cunoştinţa, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea;cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de fraţi; cu dragostea de fraţi, iubirea de oameni. Căci dacă aveţi din belşug aceste lucruri în voi, ele nu vor lăsa să fiţi nici leneşi, nici neroditori în ce priveşte deplina cunoştinţă a DOMNULUI nostru Isus Hristos."

Aici apostolul Petru ne dă o vedere generală, cum vom putea ajunge la starea aceasta. Eu aş mai vrea să spun ceva. Sunt unii oameni care posedă o parte din fapte sau cunoştinţă, înţelepciune sau răbdare, asta însă nu înseamnă că ei ar fi creştini. Noi învăţăm aici ca la şcoala duminicală, asta este adevărat. Există oameni care posedă o parte din aceste însuşiri, fără a pretinde că ei ar fi creştini. Dar asta nu contează, prin aceasta ei nu ajung la nimic. Aceştia se aseamănă cu o pasăre neagră care încearcă să se împrumute cu pene de la alte păsări albe, pentru a deveni o pasăre albă. Dar ei se vor face numai de ruşine. Este bine ca ea să rămână o cioară. Oricine ar încerca să facă lucrurile acestea, acela nu este la locul potrivit.

Este exact ca şi cum am vrea să culegem mere de la un frăgar, aceasta este imposibil, deşi frăgarul este de fapt un pom, dar el nu poate produce mere. Aşa este şi când un catâr vrea să producă lână, şi el încearcă să fie oaie deşi este catâr. Voi vedeţi că nu poate să producă lână. Lâna este darul pentru o oaie, nu pentru un catâr. Poate că v-a încerca să trăiască ca o oaie, dar el este tot catâr. Poate vei spune: „Eu pot să mănânc ca o oaie, eu pot să mă port ca un miel", dar indiferent ce poţi face, totuşi tu trebuie să fi un miel ca să poţi produce lână. Să mai rămânem o clipă la această temă. Oaia nu produce lâna. Ea are lâna, pentru că este oaie. Mulţi oameni spun: „O, eu încerc să fiu bun şi drept." Dar voi nu trebuie să produceţi nimic artificial! Nu, voi nu veţi putea face lucrul acesta. O oaie nu face lucrul acesta, nici nu este rugată să producă lână, ci ea are lâna. Ea o face pentru că este o oaie. Şi dacă sunteţi un creştin, veţi purta în voi roadele Duhului. Voi nu veţi încerca să le produceţi şi nu veţi încerca să vă forţaţi ca să deveniţi ceva. Dacă veţi deveni ceea ce trebuie să fiţi, atunci veţi ajunge acolo unde trebuie. Aţi auzit deja pe oameni spunând: „Bine, eu mă înscriu într-o biserică; eu trebuie să încetez să mai mint." Voi încercaţi iarăşi să produceţi ceva. Să nu încercaţi pentru că nu veţi reuşi, aşa cum nu reuşeşte un catâr să producă lână. Nu merge. Puteţi să vă închipuiţi că un uliu încearcă să mănânce în mijlocul porumbeilor sau să se dea drept porumbel? Puteţi să vă închipuiţi afară o cioară care spune: „Ştiţi voi, eu sunt un porumbel."? Îşi pune câteva pene şi spune: „Vedeţi, eu arăt ca un porumbel." Vedeţi voi? Ar fi ceva neobişnuit. Aşa este un om care pretinde că este ceea ce nu este în realitate. Vedeţi, voi nu puteţi să procedaţi aşa. Voi nu puteţi spune: „De la mine aşteaptă lumea fapte bune, deci eu vreau să fac fapte bune. Lumea aşteaptă să trăiesc în sfinţenie, deci voi face şi lucrul acesta." Bine, tu vei încerca să te îmbraci cu alte pene. Deşi penele îţi stau la dispoziţie, totuşi tu nu vrei să le lipeşti unei păsări nepotrivite. Asta nu merge, asta arată numai ce făţarnică este pasărea aceea. Puteţi voi să vă închipuiţi o cioară bătrână, care încearcă cu câteva pene de la un porumbel şi spune: „Uitaţi-vă aici, eu

http://www.evanghelia.ro

sunt un porumbel!" Vedeți voi? Noi știm cu toții că este o cioară. Asta este. Noi putem spune, că este o cioară.

Deci, acesta este drumul pe care ei încearcă să-și arate credința. Voi nu o puteți face. Primul lucru care trebuie să se întâmple în viața voastră este să fi născut din nou. Trebuie să vă transformați. După această transformare sunteți o creatură nouă. Astfel ajungi în poziția corectă. Pentru pene nu trebuie să te îngrijorezi; totul se armonizează dacă eşti născut din Duhul lui Dumnezeu. Aşa cum am spus de mai multe ori: dacă vei lua un porc şi îl îmbraci într-un costum nou, îl şi speli, îl scoți din grajd, totuşi el se va duce la prima groapă de gunoi, tăvălindu-se acolo fără nici o grijă. El este un porc, asta este natura lui. El se tăvăleşte în noroi după natura lui. Tu trebuie mai întâi să-ți schimbi natura, iar restul va veni de la sine. Observați, trebuie să vă naşteți din nou, asta înseamnă să fi transformat. Veți spune: „Bine frate Branham, eu cunosc o femeie, care n-a făcut nici un rău. Ea este o femeie bună sau acest domn cutare, el este un bărbat bun. El nu a făcut nimănui ceva rău, nu a întristat pe nimeni." Asta nu contează nicăieri. El poate fi un vecin bun, dar el nu este încă un creştin până nu este născut din nou. DOMNUL Isus a spus în Ioan 3, 5: „*Adevărat, adevărat vă spun, că dacă nu se naşte cineva din apă şi din Duh nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.*" Deci, a VEDEA înseamnă a ÎNȚELEGE. Tu vezi ceva şi spui: „Eu nu o VăD bine", dar tu spui: „EU NU O ÎNȚELEG." Ei nu pot înțelege de ce se bucură oamenii aceştia. Un om nu poate înțelege de ce se schimbă vorbirea unui om, care vorbeşte în alte limbi. Omul firesc nu poate înțelege cum vine strălucirea lui Dumnezeu peste ochii slujitorilor Săi, cum acesta primeşte vedenii şi cum poate spune altuia anumite lucruri intime din viața lui. El poate spune lucruri viitoare care se vor întâmpla. Aşa a făcut-o DOMNUL şi ieri seară aici pentru noi. Mintea omenească încearcă să scotocească şi să se întrebe: „Bine, cum a făcut el asta?" sau „Ce fel de înşelătorie a folosit el? Ce fel de unealtă vrăjitorească a folosit?" Dacă ei văd pe un om sub călăuzirea Duhului care vorbeşte în limbi, iar altul tălmăceşte, spunând unui membru al comunității că a făcut ceva şi ce nu trebuia să facă, ei consideră lucrarea aceasta un fel de înşelăciune. „Este un aranjament între ei." Ei nu pot înțelege. Numai dacă cineva este născut din nou. Dacă cineva este născut din nou, atunci el este în comunitate cu Dumnezeu, pentru că el este o creatură nouă. Caracterul lui bănuitor şi sceptic care era, este acum mort, acum el este o creatură nouă. Deci vedeți, că nu trebuie să adăugați absolut nimic, pentru că totul se adaugă automat de la sine. Observați însă, trebuie să vă naşteți din nou. Voi nu puteți fi născuți din nou şi să nu aveți credință. Aşa este. Voi vedeți schița biblică, eu am desenat-o ca un fundament. Credința este fundamentul întregului. „Pentru că fără credință este imposibil să-i placi lui Dumnezeu." „Cine vine la Dumnezeu, trebuie să creadă că El există şi că El răsplăteşte pe acei ce-L caută cu sinceritate." Dumnezeu există cu adevărat.

Dacă te îndoieşti că Cuvântul Lui ar fi adevărat, atunci trebuie să aştepți atâta timp, până poți crede. Ce este păcatul? Necredință. Numai două elemente îl determină pe un om. Aceasta este credința sau îndoiala, una sau cealaltă. Voi sunteți stăpâniți de una din acestea care stăpâneşte viața voastră. Depinde şi câtă credință aveți şi cât de sus vă puteți ridica. Dar prima este să primeşti credința. Să rămânem deci puțin la baza aceasta. A avea credință înseamnă a avea încredere. Credința este miezul lucrurilor, pe care noi le aşteptăm. Voi le-ați primit deja, dacă aveți credință, pentru că vă este descoperit prin credință. „Credința este miezul lucrurilor, pe care noi le aşteptăm" (Evrei 11). MA?RTURIA, ce fel de mărturie? O mărturie sfântă. De aceea când spuneți: „Frate Branham, eu cred că Dumnezeu este Salvatorul şi Medicul cel bun." Bine, dacă credeți adevărul acesta şi Îl primiți ca Medic şi nu minți ți, ci credeți cu adevărat, că prin rănile Lui sunteți tămăduiți, atunci nimic nu vă mai poate opri, acesta este pentru voi un lucru prins în cuie. Acum, poate că unii aveți doar o SPERANȚAÞ şi fugiți după una sau alta; dar dacă aveți CREDINȚAÞ, este marturia pentru cele primite.

Câți l-au auzit pe Oral Roberts în dimineața aceasta predicând? Eu l-am auzit predicând despre una şi alta, şi despre credința eliberării, el s-a rugat rugăciunea credinței pentru eliberare. El a zis: „Luați o legătură în timp ce atingeți radioul; luați o legătură în timp ce atingeți ceva." Omul acesta spunea, pentru ca oamenii să aibe ceva pe care să-şi aşeze mâinile, pentru a putea zice: „Acum am primit-o, pentru că el a zis aşa şi eu am atins aparatul de radio. Eu am primit-o." Vedeți? Totul e frumos şi bine. Dar credința adevărată nu trebuie să atingă nimic. Eu nu-l condamn pe fratele Oral în nici un caz, eu n-am să fac asta. El este în lucrare şi este un om evlavios. Eu țin mult la fratele Oral. Păcat că nu avem mai mulți bărbați ca el, dar ceea ce vreau să spun este că credința nu are nevoie de ajutorul cârjelor. Credința crede Cuvântul lui Dumnezeu. Credința nu trebuie să atingă nimic. **CREDINȚA VINE PRIN AUZIREA CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU**. Cuvântul DOMNULUI este bine ancorat. Aşa este. Credința nu este departe, credința este acum şi aici. Poate să fie un asemenea caz ca şi cu micuțul copil, care s-a întâmplat cu puțină vreme în urmă. Când a auzit mama fetiței mărturia sorei Kidd, ea a crezut că dacă va

http://www.evanghelia.ro

intra în legătură cu mine şi eu mă voi ruga pentru copil, acesta va fi vindecat. Este drept că Dumnezeu trimite pe mulţi oameni aici la noi. Unii din noi au avut zile minunate cu Dumnezeu, experienţe cu El. Aici puteţi veni şi vorbi cu fratele Neville sau cu altcineva, pe care-l cunoaşteţi. Câteodată noi îi rugăm pe oamenii aceştia ca ei să se roage pentru noi. Asta e ceva ce ar trebui să facem. Atunci când primim încredinţarea, că omul acela care se roagă cu noi, vorbeşte cu Dumnezeu, atunci credinţa noastră este dovedită. Ea este întărită. Sutaşul roman ieşise în întâmpinarea DOMNULUI Isus şi a zis: „Eu nu sunt vrednic ca să vii sub acoperişul casei mele, eu nu sunt vrednic, eu nu mă ţin vrednic." Dar a spus: „Fiul meu este foarte bolnav, spune doar un Cuvânt şi fiul meu v-a trăi." Ce era? Distanţa nu avea nici un rol pentru că Dumnezeu este prezent pretutindeni. Dumnezeu este Atotputernic. Pretutindeni unde se află DOMNUL, acolo este şi puterea Lui prezentă, Dumnezeu este la fel de mare şi puternic în Germania, în Elveţia, ca şi în Africa, acum şi în fiecare minut aşa cum este acum aici. Asta este. Sutaşul roman a zis: „Nu sunt vrednic ca să vii sub acoperişul meu; dar spune numai un Cuvânt." Ce era? Era credinţa căpitanului roman. El a crezut. Isus a spus: „Du-te în pace, fiul tău trăieşte." Acesta a călătorit apoi spre casă (vreo două zile) apoi s-a întâlnit cu slujitorii lui pe drum. Ei i-au relatat: „Fiul tău trăieşte." Sutaşul roman a fost foarte mişcat şi a întrebat: „ De la ce oră a zilei s-a făcut el bine?" Unul i-a răspuns: „Cam pe la ora 11 s-a făcut bine." Atunci sutaşul roman a ştiut că vindecarea a avut loc când Isus a zis: „Fiul tău trăieşte", şi el a crezut. Amin. (Ioan 4, 47-52).

EL este Atotputernic, pretutindeni, Atotştiutor Acesta este Dumnezeu. Dacă mă cheamă cineva şi îmi spune: „Roagă-te!", să ştiţi că această credinţă face legătura, iar prin rugăciune, Domnul se face de cunoscut, se adevereşte.

Rugăciunea cu credinţă modifică imediat lucrurile. Aceasta crează legătura. „Spune un Cuvânt; tot ce aştept de la Tine, este ca Tu să spui numai un Cuvânt, şi totul va fi bine." De ce? EL nu trebuia să fie acolo. Dar Dumnezeu este peste tot prezent. EL este Atotputernic, pretutindeni şi tot ce trebuie să faceţi este să spuneţi: „EL este Dumnezeu şi unicul lucru pe care trebuie să-l faceţi este, să vorbiţi Cuvântul", spune EL. Iar restul face credinţa, dar voi trebuie să posedaţi credinţa ca bază. Tot creştinismul, tot ce vreţi să fiţi sau veţi fi, are ca bază fundamentală CREDINŢA ÎN CUVÂNT. Acesta este motivul pentru care eu cred în Cuvânt. Eu nu pot să fundamentez credinţa mea pe altceva. Dacă aş încerca să zidesc credinţa mea într-o biserică, în care aş putea s-o fac? În cea catolică, lutherană, metodistă, baptistă sau penticostală? Încotro aş putea să mă îndrept? Eu nu ştiu. Ei au distrus ansamblul credinţei, dar dacă zidesc credinţa mea pe Cuvântul Său, atunci totul este ancorat. Nimeni nu trebuie să tâlcuiască, Cuvântul este un puternic: „AŞA VORBEŞTE DOMNUL!" Asta cred eu. Asta este baza.

Să vă relatez un caz, cum a întărit DOMNUL credinţa unui doctor, cu ajutorul vedeniei. El este doctor aici în oraş şi un prieten bun. Numele lui este Sam Adair. Noi am fost împreună în copilărie. Cred că îl cunoaşteţi. Am avut o vedenie în legătură cu el. Apoi am discutat-o împreună. El avea probleme cu construcţia casei, mai ales cu locul construcţiei. Eu i-am spus conform vedeniei unde îşi va construi casa şi cum va arăta (acum puteţi să mergeţi şi să-l întrebaţi dacă este adevărat) cu doi sau trei ani înainte, i-am spus locul unde va construi şi că locul va fi între şcoala de educaţie şi un bloc. Restul din teren a primit doctorul Adair şi un farmacist. Asta-i tot. Doctorul Adair împlinise vedenia exact când mi-a spus: „Locul acela nu poate fi atins 25 de ani, acesta aparţine tribunalului." Eu am spus: „Doctore, DOMNUL ţi-l dăruieşte din cauza smereniei tale." El a zis: „Eu nu sunt vrednic de aşa ceva." Eu am spus: „Tu eşti ca o broască ţestoasă. Pe dinafară ai o coajă şi din spatele ei îi priveşti pe prietenii tăi, dar în interior eşti un cavaler. Ieşi din coaja ta afară!" Am zis: „DOMNUL îţi dăruieşte locul." El a zis: „Billy, eu nu m-am înşelat niciodată în privinţa ta, dar de data aceasta mă îndoiesc." Am zis: „Du-te în biroul tău." Astfel plecase. În dimineaţa următoare m-a chemat şi a zis: „Am friguri de moarte." Eu l-am întrebat: „Ce ai doctore?" El a zis: „Billy, am cumpărat deja locul. Ei au avut o întrunire aseară, iar azi dimineaţă am cumpărat deja locul." Am răspuns: „Doar ţi-am spus." În ziua următoare l-am vizitat şi am vorbit cu el (când mi-a explodat puşca în faţă). El a zis: „Cred că am povestit (mărturisit) deja cazul la 1000 de oameni care vin aici." Ce este aceasta? Dacă Dumnezeu spune ceva atunci se împlineşte. În ultima seară au venit câţiva prieteni care au auzit despre vedenia cu ursul gri-argintiu şi despre cerbul cu coarne de 42 de ţoli. Eu nu ştiu câţi oameni vin la mine acasă ca să vadă cu ochii lor. Eu le spun: „Aici este metrul şi măsuraţi-i coarnele.Voi aţi auzit ceva înainte de a se întâmpla." Vedeţi? De ce? Când spune Dumnezeu ceva trebuie să se împlinească. Motivul este, că este un fundament.

Aici avem planul de mântuire. Vedeniile pe care ni le arată El, se împlinesc exact, chiar şi forma împlinirii (biserica de aici ştie lucrul acesta). Ce va fi atunci cu Cuvântul Lui? Cuvântul este mai sigur ca vedeniile. Dacă vedenia nu corespunde cu Cuvântul, atunci este falsă. Dar mai întâi este Cuvântul, pentru că Cuvântul este

http://www.evanghelia.ro

Dumnezeu. Astfel este El atotprezent. EL a vorbit aici şi a împlinit-o în Canada. Amin! Vedeţi, El este prezent oriunde. Dar mai întâi trebuie să fiţi născuţi din nou. După ce v-aţi născut din nou, aveţi credinţă în Cuvânt. Până atunci vă veţi împotrivi Cuvântului. Dacă aveţi doar o înclinaţie religioasă sau o cunoştinţă parţială (sectantă) nu veţi reuşi niciodată să vă identificaţi cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nu veţi putea.

Trebuie să vă naşteţi din nou şi „naşterea din nou" aduce după sine credinţa. Bine, acum după ce aţi primit credinţa, această credinţă biblică, atunci vă aflaţi într-o poziţie corectă în poziţia de creştere. Ştiţi că mulţi oameni se duc la altare şi se roagă: „DOAMNE, iartă-mă" şi peste ei vine o experienţă de sfinţire, o experienţă cu Dumnezeu. Ei stau în faţa altarului şi triumfă. Voi vă întoarceţi şi spuneţi: „Lăudat să fie DOMNUL, am primit ce am dorit." Nu, voi aţi început doar să intraţi pe poziţie, de aici încolo vă veţi ridica tot mai sus. Mai mult nu se face la început. La început se pune baza (fundamentul). Este la fel ca la construcţia casei când se toarnă fundaţia, iar voi aţi spune: „Am făcut-o." Vedeţi, deocamdată s-a pus doar baza pe care veţi zidi casa. Acum va trebui să zidiţi casa.

Acum avem tema despre care am vorbit în dimineaţa aceasta. E drept, că la o casă, mai întâi trebuie turnată fundaţia. Care este fundamentul creştinismului? Crede Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este fundamentul vostru. Apoi veţi începe cu creşterea. Veţi începe să construiţi pe acest fundament mai departe. La construcţia unei case se fac mai întâi stâlpii şi alte corpuri purtătoare de sarcini. Fraţii de aici, fratele Wood, ceilalţi dulgheri şi antreprenori ne pot spune cum se construieşte o casă, dar eu vă voi spune cum puteţi să vă construiţi casa voastră duhovnicească în care poate locui Dumnezeu. EL vrea să vă facă asemănători Lui. EL doreşte ca să deveniţi oglindirea Lui, să reflectaţi fiinţa Sa. Voi ştiţi că în vechime se scotea aur, înaintea inventării cuptoarelor de topit, şi ei trebuiau să-l bată afară din minereu. Ei îndepărtau zgura şi celelalte metale. Apoi băteau mai departe, îl învârteau şi îl băteau din nou. Indienii o fac şi astăzi. Când spun ei că aurul este suficient de curat, fără zgură? Când acela care bate metalul preţios, se vede pe sine însuşi ca într-o oglindă. Atunci e curat şi limpede când omul care îl bate se vede în el ca în oglindă. Acesta este modul procedurii lui Dumnezeu. EL scoate aurul din mocirlă, îl bate prin Duhul Lui cel Sfânt, îl întoarce şi îl bate până va putea vedea în aceasta, oglindirea Sa proprie; şi pentru aceasta suntem noi chemaţi ca să reflectăm pe Fiul lui Dumnezeu. Acum suntem chemaţi ca să facem lucrarea Lui. EL a spus în Ioan 14, 7+12:

„Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine va face şi el lucrările pe care le fac Eu ..." Atunci veţi începe să reflectaţi lucrările lui Hristos. Dar unii din noi încearcă să facă lucrările lui Hristos, înainte ca ei să posede reflecţia lui Hristos în ei. Aici este nenorocirea. Noi găsim cazurile acestea pretutindeni. Voi ştiţi lucrul acesta şi eu ştiu aceasta. Noi vedem poticnirile acestea pe toate drumurile. Noi găsim grămezi de vechituri şi rebuturi de predicatori şi creştini. Cauza este că ei nu au intrat în sfinţenia aceasta în mod corect. De ce sunt eu în dimineaţa aceasta aici? Ca să învăţ această comunitate mică, cât şi pe mine, cum putem noi deveni o locuinţă vie a Dumnezeului Celui Viu. Câţi vor să fie o astfel de locuinţă? Locuinţa Dumnezeului Celui Viu. Deci, asta este ceea ce trebuie să facem. Şi cum începem? Aveţi credinţă în Cuvânt şi să vă naşteţi din nou acesta este fundamentul! După ce aţi turnat fundamentul locuinţei adăugaţi ceva la credinţa voastră. Apostolul Petru spune: „Uniţi cu credinţa." Mai întâi aveţi credinţă, apoi adăugaţi la această credinţă fapta. Fapta prin putere este un alt stâlp. Întâi se face fundamentul, apoi credinţa. Apoi adăugaţi la credinţa voastră, faptele. Chiar aici se poticnesc majoritatea dintre noi. Da, lăsaţi să urmeze faptele după credinţă. Cu aceasta nu vreau să spun ca să duceţi o viaţă veselă, voi ştiţi, ca femeie sau ca bărbat, etc. Asta nu are nimic de-a face cu aceasta. Biblia ne spune (în Evanghelia după Luca): „Din El ieşea o putere." Aşa scrie? Dacă vrem să ne asemănăm Lui atunci trebuie să avem putere. Prima cântare pe care am iubit-o din cântările acestea mari, a fost: „Să fim ca Isus." Bine, dacă vreau să fiu ca Isus, atunci trebuie să primesc putere, iar eu să fiu un conducător de trecere al puterii Sale spre oameni, pentru că de la El a ieşit o putere spre oameni. Înainte de a putea da ceva mai departe, trebuie mai întâi să fi primit ceva. Dacă nu aţi primit nimic, nu va curge nimic din voi. Nu ar fi nimic acolo din care să se transforme ceva. Dacă ar încerca cineva să scoată din noi fapte cu putere, C.E.C. -ul nostru ar răspunde: „Nu are acoperiri." Nimeni nu ia un C.E.C. fără acoperire. Unii te consideră creştin, iar mâine te vede afară că te porţi ca un păcătos de rând. De aici nu se scot fapte cu putere. Aşa este. În noi trebuie să fie fapte curate, apoi vom primi puterea pe care o vom adăuga la credinţa noastră. Acesta este următorul strat de pe fundament. Dar mai întâi trebuie să aveţi credinţă. Numai credinţa goală nu va rezolva nimic. Apostolul Petru spunea: „… uniţi credinţa cu fapta." O cauză a lipsei de putere poate fi, pentru că multe biserici vă învaţă în ziua de azi, că nu aţi avea nevoie de putere, pentru că faptele acestea ar fi fost rânduite doar pentru Biserica de la început. Ei spun: „Nu aveţi nevoie de aşa ceva; singurul lucru pe care trebuie să-l faceţi este să vă înscrieţi în comunitatea noastră. Da, zilele acelea au trecut." Fapte oricine ştie ce înseamnă cuvântul FAPTE; şi noi trebuie să le posedăm. Dacă a

http://www.evanghelia.ro

ieşit din El o putere, pentru ca femeia bolnavă să se vindece, acum, El aşteaptă aceaşi putere de la Biserica Sa, pentru că El este exemplul nostru. Dacă El a avut puterea faptelor, şi a dat-o oamenilor, El aşteaptă de la noi, să le dăm oamenilor mai departe, şi ce sunt faptele? Fapta este tărie putere. Unii dintre voi nu cred nici măcar în puterea lui Dumnezeu. Ei spun: „Asta a trecut. Unicul lucru pe care trebuie să-l faceţi, este să vă înscrieţi în carte. Indiferent dacă sunteţi botezaţi sau numai stropiţi, asta este totul ce trebuie să faceţi voi." Dar apostolul Petru spune aici: „Să adăugăm la credinţa noastră fapta." Aici apostolul Petru vorbeşte despre clădirea casei lui Dumnezeu, a Templului Său. Pentru zidirea credinţei noastre trebuie să posedăm fapte cu putere. Aşa e bine. Fapte pentru toată lumea.

Acum 20 de ani am predicat în comunitatea domnului Lily. Acolo am luat textul unde Domnul Isus spunea: „*Uitaţi-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu ţes: totuşi vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n-a fost îmbrăcat ca unul din ei",* îi compara cu măreţia lui Solomon. Priviţi crinul! Floarea aceasta creşte din pământ şi se alimentează în fiecare minut din pământ. Ce face crinul cu hrana aceasta? Ce face cu puterea aceasta pe care o absoarbe din pământ? O prelucrează. Crinul oferă o privelişte frumoasă pentru oricare admirator. Crinul se deschide pentru miere, albina vine şi adună partea cuvenită. Crinul nu se plânge de unde să ofere nectarul pentru albină. Ce s-ar întâmpla dacă ar veni o albină şi s-ar zice: „Nu-i nici o acoperire", nu este miere. Albina s-ar zgâria în cap şi ar zice: „Ce fel de crin o mai fi şi acesta?"

Când vine un om din lume şi încearcă să găsească mântuirea într-o biserică care învaţă că zilele biblice au trecut, timpul minunilor a fost doar pentru prima Biserică; o va păţi ca Jack Coe, care a mers într-un restaurant şi a cercetat ofertele culinare, apoi a făcut comanda necesară. EL a zis: „Eu doresc un steak." Apoi a primit ca răspuns: „Domnule, aceasta a fost pentru ieri, azi nu mai avem acest meniu." El a trebuit să iese afară pentru că oferta scrisă nu era în realitate. El putea să meargă foarte bine în alt restaurant unde se găsea acest meniu. Un om duhovnicesc, necesită pentru creştere tot mai multă hrană. El trebuie să primească în sine Cuvântul lui Dumnezeu. Eu cred fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. „DOMNUL a încărcat o masă cu hrană unde sfinţii Lui se hrănesc. EL invită un popor sfânt, un popor ales: ‚Veniţi şi mâncaţi.'" EL ne hrăneşte cu mană cerească. EL ne dă tot ce necesităm. E minunat să te hrăneşti la masa lui Isus! EL are totul, iar Biserica primeşte partea necesară. Biserica Dumnezeului Celui Viu este zidită din astfel de oameni desăvârşiţi în cunoştinţa DOMNULUI Hristos. Deci noi trebuie să fim purtătorii faptelor cu putere prin credinţă. Eu am spus că primul lucru mângâitor şi atractiv la un crin este mirosul lui. Crinul nu este egoist. Acesta are miros şi-l împarte în jurul lui. Pentru a dărui acest miros mediului înconjurător, crinul trebuie să posede acest miros. El poate dărui nectar de miere care se naşte şi se transformă în floarea lui. Pentru a se exprima ca o floare de o frumuseţe rară, el trebuie mai întâi să posede această frumuseţe. Înainte de a vă afirma cu fapte puternice, prin credinţă, trebuie să le posedaţi. Deci la credinţa voastră trebuie să adăugaţi fapte. Amin! Aţi înţeles? Noi am putea vorbi mult despre asta, dar timpul nu ne permite.

Mai întâi trebuie deci să aveţi credinţă, apoi fapta, iar a treia treaptă sau însuşire este cunoştinţa. Cunoştinţă nu înseamnă înţelepciune lumească, pentru că aceasta este nebunie înaintea lui Dumnezeu. Cunoştinţă, pentru a deosebi lucrurile. Ce să deosebim? Ce-i drept şi ce-i nedrept. Cum judecăm noi după ce am unit cu credinţa fapta, iar la faptă şi cunoştinţa? Voi veţi deosebi dacă Cuvântul este adevărat sau nu. Dacă veţi pune toate doctrinele la o parte şi tot ce pretindeţi a fi, atunci aţi primit cunoştinţa de a-L crede pe Dumnezeu. „Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este adevărat şi fiecare om este găsit mincinos." Vedeţi, acum primiţi cunoştinţă. Aceasta este cunoştinţa cea mai scumpă. Voi nu aveţi nevoie de patru diplome universitare, pentru că aceste însuşiri vă sunt dăruite de Dumnezeu ca să le clădiţi pe fundaţia credinţei şi să ajungeţi la statura deplină în Hristos, un om viu în Dumnezeu. Adăugaţi deci cunoştinţă cunoştinţă a Cuvântului Său. Voi trebuie să credeţi astfel prin această cunoştinţă, că Dumnezeu poate împlini făgăduinţele Lui. Ţineţi tare la Cuvânt prin credinţă, că zilele minunilor nu s-au sfârşit.

Avraam a mai crezut încă şi când avea 100 de ani. El nu s-a intimidat prin necredinţă şi a privit la făgăduinţa lui Dumnezeu. Vedeţi cât de imposibil se auzea Cuvântul acesta. Aici un bărbat de aproape 100 de ani, care aştepta un copil care urma să se nască în casa lui, dintr-o femeie care avea şi ea aproape 90 de ani. Trecuseră aproape 50 de ani fără rod. El a trăit cu ea de când era o fată tânără. Dar acum trupurile lor erau fără vlagă, puterea bărbătească uscată iar trupul de mamă a Sarei era mort. Însă împotriva tuturor prejudecăţilor, Avraam avea cunoştinţa, că lui Dumnezeu Îi este posibil să împlinească toate făgăduinţele date. Acum, vai, dacă aţi primit această cunoştinţă, atunci adăugaţi-o la credinţa voastră. Dacă aţi primit putere şi tărie, atunci uniţi-o cu credinţa voastră. Dacă ieşiţi pe stradă, purtaţi-vă ca un creştin, lucraţi ca un creştin, uniţi purtarea voastră cu credinţa. Dacă aveţi cunoştinţă atunci nu veţi spune: „Bine, eu voi căuta acum dacă textul acesta este corect. De

http://www.evanghelia.ro

exemplu dacă textul din Fapte 2, 38 corespunde cu Matei 28, 19." Bine, dar să nu adăugați nimic, pentru că nu ați primit încă cunoştință. Ce vreți să faceți? Nu ați primit încă cunoştință suficientă, pentru ca să ştiți atât despre Dumnezeu, că Biblia nu se contrazice. Lăsați-o aşa cum este. Nu spuneți altceva în plus. Dar dacă credeți că Scriptura nu se contrazice atunci veți vedea prin descoperirea lui Dumnezeu, că întregul Cuvânt se compune din taine scrise, şi numai prin cunoştința de Dumnezeu vi se descoperă. Atunci când puteți confirma fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu cu un „Amin" uniți aceasta cu credința voastră. Oh, vă veți afla deja pe drumul cel bun cu o creştere corelată. Astfel vă veți dezvolta într-o creştere sănătoasă. Cu ce? Cu credință şi tărie şi apoi cu cunoştință. Vedeți cum se clădeşte acest om duhovnicesc? Observați că nu este o altă cale pe lângă cea biblică. Acesta este drumul în statura perfectă de om mare în Hristos. Dacă deosebiți, dacă ați ajuns să judecați, atunci judecați corect; judecați dacă e bine sau rău să credem Cuvântul lui Dumnezeu. Decideți dacă e bine sau rău să slujeşti lui Dumnezeu sau unei doctrine. Judecați dacă este corect sau nu, să primeşti naşterea din nou sau să te înscrii doar într-o comunitate. Veți începe să judecați corect. Când vă spune un predicator: „Zilele minunilor s-au sfârşit." Totuşi Biblia spune: „Isus Hristos este acelaşi, ieri, azi şi în veci." Acum care din acestea o veți crede? Dacă ziceți: „Eu stau de partea lui Dumnezeu", atunci nu o spuneți numai aşa, ci ceva în voi credința voastră vine la suprafață. Asta este. Credința voastră vă spune: „Eu ştiu, El este acelaşi. Eu l-am trăit cu cei din trecut." Nu s-a găsit încă o putere care să vă poată despărți de El. „Eu ştiu că El este Realitate." Adăugați această cunoaştere credinței voastre. Depuneți-o pe fundația aceasta. Chiar atunci înaintați bine în Împărăția lui Dumnezeu. Acum ați ajuns la punctul acesta, asta este bine. Dar într-o zi poate vă spune un predicator: „Aceste lucruri pe care le citiți în Biblie, au fost gândite pentru o altă vreme." Ei explică că noi nu avem nevoie în timpul acesta de lucrurile acestea scrise. Dar noi ştim că avem nevoie de ele. Ei spun: „Vindecare şi vorbire în limbi nu mai au valabilitate pentru zidirea bisericii. Noi nu avem nevoie de ele." (Mi-am notat aici un text dar nu ştiu dacă trebuie să-l citesc deja). Dar unii oameni spun: „Noi nu ştim dacă trebuie să mai credem astăzi aşa ceva." Ei au nevoie doar de un program bine pregătit şi consideră că ar trebui să mergem la un psihiatru ca să ne trateze mintea, dacă suntem capabili să expunem ceva în fața oamenilor, dacă suntem suficient de inteligenți pentru executarea acestei slujbe. Ei spun: „Eu cred că avem numărul cel mai mare de ascultători, noi clădim organizația noastră!" Dar noi nu înființăm sau sprijinim nici o organizație. Eu nu sunt aici pentru organizarea unei organizații religioase! Hristos nu m-a trimis niciodată pentru înființarea unei organizații. Hristos m-a trimis ca să zidesc oameni până la statura de om mare în Hristos, ca ei să ajungă o construcție solidă prin Cuvântul Lui, pentru chemarea oamenilor în poziția aceasta. Nu pentru a ajuta o organizație să devină o denominațiune mai mare, ci să ajut la zidirea indivizilor în postura de fii şi fiice a lui Dumnezeu. Acesta este scopul.

Uniți cu credința voastră tăria şi fapta, cu fapta cunoştința. Bine, acum veți ajunge într-o poziție precisă. Atunci când ei spun: „Bine, noi nu trebuie să primim azi aşa ceva", totuşi noi trebuie să-l credem pe Dumnezeu. Scriptura nu poate minți, şi nu există nici o tâlcuire proprie prin voia oamenilor, spune Biblia. Voi trebuie să credeți Cuvântul în felul cum este scris. Trebuie să aveți în posesia voastră aceste lucruri. Singurul drum pe care puteți ajunge la aceasta este; să aveți cunoştința dumnezeiască. Cunoştința venită de la Dumnezeu va confirma Cuvântul scris.

Vedeți, trebuie să credeți şi nu trebuie să aveți doar o credință aparentă. Este o mare deosebire între un pom cu rădăcini şi un băț înfipt în pământ. Eu mă gândesc la Psalmul 1, al lui David unde spune: *„EL este ca un pom sădit lângă un izvor de apă."* David ştia despre deosebirea între un pom sădit şi un băț înfipt. Ca un stejar bătrân, el a fost plantat, el se leagănă încolo şi încoace, este bine plantat. Acolo este şi un băț înfipt, voi nu ştiți ce se întâmplă cu el. El nu are rădăcini, nu are fundație. Vedeți? Astfel o pățesc oamenii care se întorc de la seminarul teologic. Ei spun: „Doctorul X m-a ordinat ca predicator." Indiferent cine a fost persoana aceea, ea nu are valoare. Hristos va renăscut prin credința voastră. Voi sunteți născuți din nou. După ce te-ai născut din nou, El aşteaptă de la tine, să adaugi aceste lucruri la credința ta. Acum mergem în aceeaşi direcție mai departe.

Noi vorbim despre altceva, despre cunoştința dumnezeiască. Şi-a pierdut Biblia astăzi importanța ei? Vedeți, o mulțime de oameni pretind că Biblia nu cere exact ceea ce spune. Dar dacă Dumnezeu mă păzeşte şi mă face atent asupra păcatului meu; dacă sunt un fiu a lui Dumnezeu, El o face cum zice Scriptura: Dacă faci ceva greşit, El te avertizează. Dacă Domnul este atât de corect cu fiecare în parte, te îndreaptă şi te păzeşte, cu cât mai mult va veghea El asupra Cuvântului Său care este exemplul nostru, El însuşi este Cuvântul:

„La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu. Şi Cuvântul s-a făcut trup şi a locuit printre noi, plin de har şi de adevăr. Şi noi am privit slava Lui, o slavă întocmai cu slava singurului născut din Tatăl."

http://www.evanghelia.ro

Cuvântul este descoperirea lui Isus Hristos; Biblia ne spune astfel, Hristos Domnul este descoperit în Cuvântul Său. Şi dacă El te păzeşte când încalci legile Lui şi te îndreaptă spre pocăinţă şi iertare, cu cât mai mult a păzit El Cuvântul Său care te condamnă, dacă nu vrei să te întorci? Eu cred într-o cunoştinţă curată prin Duhul Sfânt. Cunoştinţa prin Duhul Sfânt va sublinia şi întări fiecare text biblic cu un „Amin" hotărât. Dacă întâlniţi lucruri în Biblie care vi se par că se contrazic, atunci şedeţi odată jos şi adânciţi-vă în Cuvânt prin rugăciune; şi primul lucru pe care-l veţi observa este cum începe Duhul Sfânt să lucreze. După un timp veţi vedea cum se leagă una cu alta şi cum primiţi lumină şi claritate. Aceasta este cunoştinţa. Unii afirmă în zilele noastre: „Bine, bine, Biblia spune că El este acelaşi, ieri, azi şi în veci." Dar biserica spune: „Într-o oarecare măsură El este acelaşi." Prin asta aţi creat însă o prăpastie adâncă. Nu, El este acelaşi! **Isus Hristos este acelaşi, ieri, azi şi în veci!** În El nu este modificare sub nici o formă. EL locuieşte în mijlocul Bisericii Sale şi face aceleaşi lucrări ca şi atunci. EL a zis: „*Peste puţină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veţi vedea", pentru că El a zis: „EU voi fi cu voi până la sfârşitul veacului."* Altă dată a zis: „*Lucrările pe care le fac Eu să faceţi şi voi."* Mai departe El a mai zis: „*EU sunt Viţa, voi sunteţi mlădiţele."* Mlădiţa trăieşte numai prin viaţa viţei. Tot ce se petrece în viţă este exprimat prin roada mlădiţelor. Lăudat să fie Dumnezeu! Atunci este Hristos acelaşi în viaţa voastră, când se naşte viaţa lui Isus în fiinţa voastră. Amin. Cunoştinţă, dar nu în felul lumii, asta se înţelege. Nu tot felul de păreri contradictorii. Ştiţi, credinţa nu poate fi dovedită cu mintea. Dumnezeu îţi descoperă o lucrare anumită care se va împlini; dar orice om de ştiinţă poate să-ţi spună contrariul, că aşa ceva nu se poate, însă tu Îl crezi pe Dumnezeu. Mintea firească nu crede. Biblia ne spune ca să lăsăm mintea firească la o parte. Credinţa nu se gândeşte, credinţa nu poate să se gândească. Credinţa nu are nevoie de dovezi. Credinţa ştie ce-i cu ea. Credinţa lucrează şi ţine cu tărie fără să se clintească. Eu nu mă tem ce zic unii sau alţii, credinţa nu se poate schimba. Ea este stabilă. Aşteaptă, aşteaptă, aşteaptă, ea nu joacă nici un rol, este numai bine ancorată.

Dumnezeu i-a spus lui Noe lucruri care se vor întâmpla, şi el a crezut. EL le-a spus apostolilor, lucruri care se vor întâmpla precis, ei trebuiau să aştepte puterea şi Rusaliile; ei au stat şi au aşteptat, bazaţi pe Cuvântul DOMNULUI. Asta se numeşte cunoştinţă, nu ştiinţă lumească, ci cunoştinţă cerească; şi dacă Dumnezeu este izvorul oricărei cunoştinţe cereşti, atunci credeţi Cuvântul şi veţi înţelege totul prin Cuvânt.

Din cauza acestei probleme cu impozitele, în care a fost implicată biserica, sau în care am fost implicat eu, unul dintre bărbaţi mi-a spus într-o audienţă, că nu s-a găsit nimic care să se poată pedepsi. Eu am spus: „Dacă nu aţi găsit nimic greşit, atunci de ce nu mă lăsaţi în pace?" El a făcut câţiva paşi şi a început să vorbească cu mine despre unele texte din Scriptură. El a spus: „Domnule Branham, eu cunosc bine Biblia." Eu am spus: „Sunt bucuros să aud aşa ceva." El a spus: „Eu aş vrea să ştiu, ce fel de vrăjitorie e asta cu batistele acelea pe care tu le trimiţi şi primeşti bani pentru asta; vrăjitoria asta ca să te rogi peste batiste şi să le trimiţi la bolnavi; aceste batiste binecuvântate cum le numeşti tu. Şi apoi mai primeşti bani pentru ele." Eu am spus: „Nu, domnul meu, eu nu primesc bani pentru aşa ceva." El a zis: „Dar asta e vrăjitorie." Eu am zis: „Dumneavoastră o numiţi vrăjitorie? Cu câteva clipe în urmă mi-aţi spus că cunoaşteţi Biblia." El a zis: „Asta aşa este." Am zis: „Citează-mi atunci Fapte 19, 11-12." El s-a prins singur în ştiinţa lui şi a încercat apoi să schimbe tema. Am zis: „Atunci citează-mi Ioan 5, 14." El nu a putut. Am zis: „Atunci Iacov 5, 14." El nu a reuşit. „Cunoaşteţi dumneavoastră Ioan 3, 16?" Aceasta este ştiinţă, deşteptăciune, cunoştinţă lumească. El a zis: „Domnule Branham, dumneavoastră încercaţi să sprijiniţi cazul acesta cu Biblia, iar noi îl cercetăm prin legile statului nostru." Eu am zis: „Domnule, nu sunt legile noastre ancorate în Biblie? Numai atunci sunt ele corecte." Amin! E adevărat, trebuie să ai cunoştinţă, nu lumească, ci cunoştinţă duhovnicească a Cuvântului. Voi ştiţi ce spune Dumnezeu. Să faceţi aşa cum spune El. Atunci este bine. După ce aţi primit această cunoştinţă şi puteţi crede toate aceste lucruri, adică că El este Acelaşi care nu se schimbă, indiferent de timp. Cuvântul spune aşa, atunci veţi sprijini fiecare Cuvânt cu un puternic „Amin", asta e bine, uniţi asta cu credinţa voastră. Dacă încearcă să vă spună cineva că Biblia şi-a pierdut puterea şi că povestea cu botezul cu Duhul Sfânt nu există, aşa ceva să nu uniţi cu credinţa voastră. Nu se potriveşte cu Biblia. Aşa ceva nu merge, este insuficient. Este ca şi cum ar arunca cineva lut pe o piatră care nu se lipeşte. Se va sfărâma. Alţi oameni caută să vă influenţeze: „Astăzi nu poţi să mai dai crezare Bibliei." Fiţi atenţi! Aţi auzit astea de multă vreme, exprimarea aceasta: „Nu putem să dăm crezare Bibliei." Acum, dacă aveţi aşa ceva de gând, atunci să nu uniţi asta cu credinţa pentru că nu va merge. Întreaga clădire se va prăbuşi. Biblia este Cuvântul întreg şi rămâne întreg prin puterea Duhului Sfânt, vreau să spun în felul cum este zidul din cărămidă şi din mortar. Mortarul leagă fiecare cărămidă, încât clădirea este bine închegată. Cu toţii ştim că o cameră vulcanizată ţine mai bine decât una cu petice. Prin frecare şi căldură, peticul cel vechi se desprinde de pe cameră. Vedeţi, acesta este motivul în ziua de azi la mulţi oameni, ei încearcă să

http://www.evanghelia.ro

cârpească Cuvântul, ei încearcă să bazeze cunoştinţa lor pe înţelepciune firească, caută să lipească petice cu lipici lumesc, dar dacă apare încercarea, ei spun: „Cred că am lucrat greşit." Atunci iasă aerul din cameră şi ei se găsesc pe geantă. Toate bătăile voastre în palme, săritul în sus şi în jos nu va ajutat la nimic. Oamenii vă vor vedea din nou în groapa mocirlei. Asta este. Dar dacă staţi pe stâncă cu căldura Duhului Sfânt, atunci sunteţi un tot unitar. Dacă staţi pe fiecare făgăduinţă a lui Dumnezeu până când sunteţi una cu Acesta, uniţi apoi aceasta cu credinţa voastră. Dacă nu faceţi aşa, atunci mai bine să nu adăugaţi nimic. Unii din voi, vin şi spun: „Nu putem crede Cuvântul." Să nu uniţi aşa ceva cu credinţa. Aşa ceva spun numai acei a căror fundaţie s-a sfărâmat. Cum s-a întâmplat cu Osea, cum am auzit aseară, când a văzut fundamentul stricat al acelui om. Nu a fost bine. Ei spun: „A fost numai pentru cei doisprezece apostoli."

Într-o seară am fost acolo jos la fratele Wright, unde mai era un predicator. El era în companie cu alţi cinci predicatori, iar eu am vorbit cu ei. Unul dintre predicatori s-a ridicat şi a spus: „Eu aş vrea să vă spun ceva, oameni dragi. Oh, eu cred că voi sunteţi oameni cumsecade." Eu am spus: „Aici şede unul. Fii atent!" Juni Jackson. Chiar la sfârşitul discuţiei, el a vorbit despre Dumnezeu. Predicatorul celălalt de-abia a aşteptat să ia cuvântul şi s-a ridicat şi a spus: „Eu vreau să vă spun, că domnul Branham este un antihrist", şi el a vorbit mai departe în felul acesta. Unii din predicatori s-au ridicat. Eu am zis: „Aşteptaţi o clipă, să nu spuneţi nimic, fraţii mei. El este singur, iar noi suntem în grup. Lăsaţi-l în pace acum, el m-a jupuit şi a lovit în mine." Chiar şi eu aşteptam ca să-i răspund ceva dar nu ştiam ce să fac. El repeta: „Domnul Branham este un antihrist", continuând să spună tot felul de lucruri. De exemplu: „Biblia spune: botezul prin Duhul Sfânt a fost numai pentru cei doisprezece apostoli. Numai ei au primit botezul cu Duhul Sfânt." Apoi s-a legat de vindecări spunând: „Numai cei doisprezece au avut darul tămăduirii. Noi vorbim numai unde Biblia vorbeşte şi stăm tăcuţi unde tace Biblia." Eu am aşteptat până când s-a săturat de vorbit, aproape o jumătate de oră, apoi am zis: „Aşteaptă te rog o clipă. Eu am scris cam multe aici. Dă-mi posibilitatea ca să-ţi răspund." După ce m-am ridicat am zis: „Domnul acesta afirmă că el vorbeşte numai acolo unde vorbeşte Biblia biserica lui învaţă aşa şi tace acolo unde tace Biblia; voi sunteţi cu toţii martori." Ei au zis: „Da." Am zis: „Reverendul susţine că numai cei doisprezece au fost prezenţi la pogorârea Duhului Sfânt.Biblia mea spune însă că de prima dată au fost 120 de persoane. Amin!" Aruncaţi de la voi astfel de cunoştinţe, vedeţi? Am zis: „Deci, atunci nu a primit nici apostolul Pavel pe Duhul Sfânt deşi el susţinea că l-a primit. Când s-a dus Filip în Samaria, cei de acolo erau botezaţi în Numele DOMNULUI Isus iar Duhul încă nu se pogorâse peste nici unul din ei şi ei au trimis după Petru şi Ioan. Aceştia au venit şi s-au rugat cu samaritenii prin punerea mâinilor, atunci Duhul Sfânt s-a pogorât peste ei. Eu am auzit de la reverend că numai cei doisprezece ar fi primit Duhul Sfânt. În Fapte 10, 44 citim: „*Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toţi cei ce ascultau Cuvântul.*" Eu am spus: „Biblia vorbeşte încă, dar unde rămâne biserica ta?" Ea mai este încă la: „S-ar putea." Vedeţi, asta este corect. Eu am spus: „Referitor la vindecarea divină, dumneavoastră aţi susţinut că numai cei doisprezece apostoli au posedat darul vindecării. Dar Biblia ne spune că Ştefan, unul din cei şapte diaconi s-a dus în Samaria, a scos mulţi draci şi i-a vindecat pe bolnavi, iar în oraş era bucurie mare şi el nu era unul din cei doisprezece apostoli. El nu era apostol, el era diacon." Amin. Am zis: „Pavel, la fel nu era unul din cei doisprezece apostoli care au fost prezenţi de Rusalii având totuşi darul vindecării. Priviţi numai la darul vindecării, cam treizeci de ani mai târziu apostolul Pavel vorbeşte corintenilor despre darul vindecării care trebuie să fie activ în mijlocul acelor ce formează trupul DOMNULUI. Cunoştinţa pe care o primiţi din cărţile voastre nu vă ajută; cărţile acelea sunt bune de aruncat la gunoi. Veniţi la acest Adevăr, la singurul despre care DOMNUL spune: „**EL este acelaşi, ieri, azi şi în veci!"** şi spuneţi „Amin!" Asta nu era numai pentru cei doisprezece apostoli, ci pentru toţi. Dacă veţi primi felul acesta de credinţă, dacă credinţa voastră va putea spune un „Amin" în urma oricărui subiect biblic spuneţi: „În ordine", şi să uniţi aceasta cu fundamentul adică cu credinţa voastră.

A patra treaptă se numeşte înfrânarea. Uniţi cu credinţa înfrânarea. Deci mai întâi trebuie să aveţi credinţă. Mai întâi de toate trebuie să o posedaţi. La credinţa aceasta să adăugaţi faptele, fapte care rezultă din credinţa adevărată. Aceste fapte să le uniţi cu cunoştinţa. Deci, toate acestea să le faceţi călăuziţi prin cunoştinţa dumnezeiască. Acum trebuie să mai adăugaţi înfrânarea. Înfrânarea nu înseamnă că oricine de aici trebuie să înceteze acum cu băutura alcoolică. Nu, nu. Înfrânarea nu înseamnă o cură de dezalcoolizare, nu în cazul acesta. Asta este o înfrânare biblică şi nu una firească. Înfrânarea prin Duhul Sfânt. Înfrânarea firească se încadrează la lupta împotriva firii pământeşti. Dar noi vorbim despre înfrânare în Duhul Sfânt. Asta înseamnă că vă ţineţi limba în frâu ca să nu fiţi un palavragiu, cum poţi să controlezi temperamentul care vrea să se urce în sus când vă contrazice cineva. O, DOAMNe, mulţi dintre noi se opresc aici înainte de vreme şi nu mai pot continua. Ei nu mai pot înainta. Aşa este? Şi atunci ne mirăm de ce nu mai face Dumnezeu prin harul Său aceleaşi lucrări în mijlocul

http://www.evanghelia.ro

nostru aşa cum a făcut-o în trecut. Uniţi cu cunoştinţa, înfrânarea. Înfrânarea răspunde cu milă când ţi se vorbeşte cu răutate (ură). Unii spun: „Voi sunteţi numai nişte fanatici religioşi." Să nu săriţi în sus şi să ameninţaţi cu pumnul, nu, să nu faceţi aşa ceva, ci răspundeţi cu dragoste dumnezeiască, înfrânare şi blândeţe. Nu este acesta felul cum doriţi să fiţi? Dacă vă supără cineva să nu i-o întoarceţi. Lăsaţi-L pe El să vă fie un exemplu. Atunci când satana a zis: „Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu transformă aceste pietre în pâine." DOMNUL Isus putea să facă lucrarea pentru a arăta că El este DOMNUL Dumnezeu, dar El poseda înfrânarea. Când L-au numit Beelzebul, El a zis: „EU vă iert." Aşa este? Ei L-au scuipat în faţă, ar fi dorit să-I smulgă barba şi au spus: „Coboară de pe cruce!" EL a spus: „Tată, iartă-i că nu ştiu ce fac." EL poseda darul, El era Darul. EL ştia toate lucrurile pentru că „în El locuieşte trupeşte toată plinătatea Dumnezeirii" (Col. 2, 9). Ei L-au văzut făcând minuni, pentru că El le spunea oamenilor starea lor nepotrivită aşa cum se întâmplă şi aici. Ei L-au legat de ochi şi L-au lovit pe tot corpul spunând: „Prooroceşte-ne cine Te-a lovit, atunci Te vom crede!" Dar El era „Înfrânarea" şi poseda înfrânarea. Acum dacă dumneavoastră aţi primit această înfrânare, atunci uniţi-o cu credinţa voastră. Dacă voi veţi continua fără încetare să fiţi obraznici, să vă certaţi şi să rămâneţi în starea aceasta, eu vă rog să nu uniţi stările acestea cu credinţa voastră, că în felul acesta nu merge. Noi nu putem să vulcanizăm una cu cealaltă. Nu veţi putea lipi o bucată de cauciuc pe o bucată de fier. Nu. Asta nu merge. Nu, totul trebuie să fie elastic ca şi cauciucul. Dacă credinţa voastră cât şi înfrânarea se aseamănă, dacă sunt preluate în Duhul Sfânt şi sunt asemănătoare cu ale DOMNULUI Isus atunci veţi intra într-o legătură armonioasă cu El. Veţi fi adăugaţi în trupul DOMNULUI. Dacă înfrânarea voastră izvorăşte din înfrânarea Lui, dacă cunoştinţa voastră face parte din cunoştinţa Lui, atunci să o uniţi cu credinţa voastră. „Eu am venit ca să fac voia Ta, DOAMNE!" Cu Cuvântul Tatălui, El l-a biruit pe satana. „*Cerul şi pământul vor trece, dar Cuvântul nu va trece*." Vedeţi, dacă aţi primit o astfel de cunoştinţă, ea se va uni cu credinţa voastră. Dacă aţi primit adevărata înfrânare pe care o poseda El, acestea se vor uni. Dacă însă nu veţi poseda aceasta ci numai una făcută de oameni, adică o credinţă după un model tradiţional sau o înfrânare făţarnică, spunând de exemplu: „Acesta trebuie lovit, dat afară, dar nu putem că este ruşinos, că ne vor pune în ziar", să ştiţi că această înfrânare nu corespunde modelului despre care vorbeşte El în Sfânta Scriptură. Să nu încercaţi unirea acestei înfrânări cu credinţa, nu merge. Dar dacă înfrânarea voastră este transmisibilă, aceasta vă dă pacea. Lăsaţi toată starea explozibilă trecutului. Înfrânarea autentică prin Duhul Sfânt se uneşte bine cu credinţa.

Nu este de mirare dacă comunităţile creştine nu se mai înţeleg. Dacă eu le citesc: „Pocăiţi-vă şi fiecare să fie botezat!" Biblia ne spune: „În Numele DOMNULUI Isus Hristos", iar un om, care crede cu severitate în Sfânta Treime o respinge şi spune: „Acest bătrân antihrist, este unul din organizaţia; „Isus-Only" (Isus-singur)." Fiţi atenţi, eu nu observ nici o înfrânare. De ce nu veniţi şi spuneţi: „Frate Branham aş vrea să-mi explici lucrul acesta." Veniţi şi ascultaţi, atunci sunteţi siguri pe urechile voastre. Când veţi pleca de aici, veţi primi claritate şi harul Lui vă va călăuzi în tot adevărul. Dar dacă veţi umbla din loc în loc şi vă bazaţi pe vorbele oamenilor, nu veţi ajunge la nici un rezultat corect. Dacă faceţi astfel, înseamnă că nu aveţi înfrânarea Bibliei ca să puteţi răspunde oricui cu blândeţe. După ce aţi primit această înfrânare, uniţi-o cu credinţa voastră.

Apoi doresc să adăugaţi răbdarea la credinţa voastră a cincea treaptă. „Dacă aţi primit credinţa, atunci rezultă răbdarea", spune Biblia. Răbdarea este o însuşire care se uneşte şi se clădeşte bine în această construcţie. Cred că ştiţi că Dumnezeu poate folosi numai material bun pentru construcţia Templului Său. Vedeţi, noi avem de multe ori un aşa zis „scurt circuit" între noi, fraţilor. Cercetaţi-vă unde stăm. Noi avem în mijlocul nostru bucurii pentru că posedăm credinţă. Dar dacă nu ajungem la lucrurile acestea, atunci nu ne poate adăuga DOMNUL la Templul Său, în trupul Bisericii. EL nu poate să ne aducă aici. Dacă avem şi celelalte lucruri, atunci alunecăm cu ele. Răbdare, pentru ce? Ce fel de răbdare? Mai întâi trebuie să aveţi răbdare cu Dumnezeu. Dacă aveţi o credinţă adevărată atunci veţi avea şi o răbdare adevărată, pentru că din credinţă rezultă răbdare. Dacă Dumnezeu vă spune ceva, atunci credeţi, nu? Înseamnă că aţi primit răbdare. Poate ziceţi: „Ieri seară L-am rugat ca să mă vindece, dar azi sunt la fel de bolnavă ca şi ieri." O, ce răbdare puţină! Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam, iar după 25 de ani încă nu era nici un semn de împlinire, dar el credea. El era răbdător cu Dumnezeu. Avraam trăia înaintea lui Dumnezeu şi Îl avea în continuu în faţa ochilor săi. Lăsaţi ca El să vă fie cel mai apropiat, să vă fie cel mai dorit. Nu veţi putea trece pe lângă El, priviţi spre El. EL a dat făgăduinţe şi tot El le va împlini. Aceasta este poziţia corectă.

Noe avea răbdare. El avea într-adevăr răbdare duhovnicească. DOMNUL i-a spus: „Voi distruge lumea prin apă", iar Noe a predicat mesajul acesta 120 de ani. El avea răbdare, deşi până atunci nu plouase încă niciodată. Dar Noe avea răbdare.

Dumnezeu va pune şi răbdarea voastră la probă. Aşa este. După ce vorbise cu Noe, DOMNUL a zis într-o zi:

http://www.evanghelia.ro

„Noe, Eu vreau să intri acum în corabie. Voi face ca animalele să intre pe rând. EU vreau ca tu să intri mai întâi, să te urci la geamul de sus de unde poți privi afară. Acum să intri înăuntru. EU vreau să le mai spun o dată oamenilor. Mâine se va întâmpla ceea ce am predicat 120 de ani. Să le mai spui o dată." Care era primul semn? Noe intrase în corabie. Încă nu ploua. Dar Noe se pregătea pentru ceva ce nu văzuse niciodată. În ziua următoare, Noe a mai vorbit o dată cu familia lui, cu cei din neamul lui şi tuturor acelor ce lucraseră la corabie. „Mâine veți vedea ceva ce nu ați mai văzut niciodată, pentru că tot cerul se va înnegri, tunete şi fulgere vor cutremura pământul. Sabia lui Dumnezeu va zgudui universul. EL va judeca societatea aceasta de păcătoşi care m-a respins în aceşti 120 de ani. Fiți atenți şi vedeți." Unii din semicredincioşi au stat deoparte şi nu au vrut să intre. Aşa cum ştiți, pe aceştia îi avem şi azi. Ei au venit şi au spus: „Bătrânul acesta poate are dreptate, noi vom aştepta şi vom vedea încă câteva zile." Dimineața următoare, în loc de nori negri ieşise din nou soarele ca şi altădată. Noe intrase însă în corabie cu celelalte persoane credincioase. Noe s-a uitat prin geam şi a zis: „Încă nu se vede nici un nor." Cineva s-a apropiat de corabie şi a zis: „Ha, ha, ştiam că eşti unul din acei fricoşi. Văd că vă adunați în corabia aceasta." Dar Noe avea răbdare şi a zis: „Dacă nu se întâmplă azi atunci se va întâmpla mâine." Aşa este. De ce? Pentru că Dumnezeu a spus lucrul acesta! „Când ți-a spus Dumnezeu lucrul acesta, Noe?" „Acum 120 de ani, de aceea sunt acum aici." Şi noi aşteptăm ceva.Vedeți, între timp am constatat că DOMNUL îngăduie ca şi Biserica să aştepte în vremea aceasta, dar totul se va împlini, să nu vă îngrijiți de lucrul acesta. DOMNUL veghează asupra Cuvântului Său. De mulți ani ați aşteptat învierea morților. Ea va avea loc, să nu vă faceți griji. Domnul a făgăduit învierea. Poate vă veți odihni şi dumneavoastră puțin înainte de a avea loc, dar la vremea hotărâtă vă veți trezi, veți învia. EL a făgăduit-o şi se va împlini totul. Voi ştiți ce numim noi odihnă după această viață. Ceea ce numim noi moarte este doar o odihnă sau somn scurt în Hristos. Moarte în Hristos nu există. Moartea şi viața nu conviețuiesc împreună. Noi ne vom odihni, iar din somnul acesta nu ne pot trezi prietenii noştri. EL este singurul care ne poate trezi. „EL va striga iar eu îi voi răspunde", a zis Iov. Iov se odihneşte acum de 4000 de ani. Să nu vă faceți griji, el va învia. El mai aşteaptă încă.

Noe aştepta, a patra zi se apropia de sfârşit nici urmă de ploaie. În ordine, totul se va împlini. Pot auzi cum vine soția lui Noe spunând: „Eşti sigur dragul meu?" „Să nu spui aşa ceva." El avea răbdare, pentru că avea răbdarea, avea şi putere. El avea cunoştință, ştia deci că Dumnezeu avea dreptate. El se putea înfrâna. El nu devenise nerăbdător şi nesigur, spunând: „Nu ştiu ce să mai spun. Am pierdut orice onoare." Nu, nu. El avea răbdare. Dumnezeu a făgăduit-o şi tot El va împlini lucrarea, este lucrarea Lui. Pot să văd cum a venit fiul lui şi spunea în timp ce-l mângâia pe tatăl său peste părul alb, ştiți doar că el trecuse de 100 de ani: „Eu ştiu că eşti un patriarh bătrân. Eu te iubesc, tată, însă e posibil că tu te-ai înşelat puțin?" „O, nu, nu!" „Cum aşa?" „Dumnezeu a spus." „Bine tată, acum şedem deja de 6 zile aici în corabia aceasta uscată. Aceasta este izolată pe dinăuntru şi pe dinafară cu smoală şi toți anii aceştia am lucrat numai la asta, iar tu ai stat acolo şi ai predicat, ai îmbătrânit şi ai chelit astfel. Acum stai aici şi încerci să spui ceva, iar oamenii ne batjocoresc şi aruncă cu fructe stricate în corabie. Vezi ce-i de făcut acum." „Ai răbdare, fiule." „Eşti sigur?" „Va ploua." Nora bătrânului Noe vine şi spune: „Tată, tu şti …" „Va ploua." „Dar noi aşteptăm de atâția ani, noi am pregătit totul, acum o săptămână ai spus că va ploua în curând. Acum stăm aici înăuntru, uşile toate sunt închise. Noi umblăm pe aici, soarele arde tot aşa de tare." „Dar va ploua!" „Dar de unde ştii tu asta?" „Dumnezeu a spus aşa." Acum dumneavoastră dacă ați primit făgăduința lui Dumnezeu în felul acesta, atunci uniți-o neapărat cu credința voastră. Dar dacă nu ați primit-o în felul acesta, atunci să nu o uniți. Nu va merge. Nu va da roade la nici o vindecare sau o altfel de lucrare. Materialul trebuie să se potrivească cu baza cu care va fi vulcanizată. Aşa este. Trebuie să uniți răbdarea cu făgăduința lui Dumnezeu. Noe a crezut şi a avut răbdare 120 de ani cu Dumnezeu.

Şi Moise a avut răbdare cu Dumnezeu. „Moise, Eu am auzit strigătul poporului Meu, am văzut necazurile lor. EU voi veni şi îi voi elibera. EU te voi trimite la ei."

Între Moise şi Dumnezeu s-au lămurit lucrurile repede, iar DOMNUL îi arătase lui Moise strălucirea Sa. Apoi Moise a zis: „Acum mă duc." După ce văzuse o dată măreția lui Dumnezeu, vedeți, el avea credință. DOMNUL i-a zis: „Ce ai în mâna ta, Moise?" El a zis: „Un toiag." Dumnezeu a zis: „Aruncă-l acolo!" Toiagul se transformase într-un şarpe. Moise se speriase. Dumnezeu a zis: „Ridică-l, Moise! Dacă fac din toiag un şarpe înseamnă că pot face şi din şarpe un toiag." Amin! Dacă DOMNUL ne-a dat viață naturală înseamnă că El îmi poate da şi viața duhovnicească! Dacă Dumnezeu îmi acordă prima naştere, înseamnă că mi-o poate da şi pe a doua. Amin! Dumnezeu poate să vindece trupul meu printr-o vindecare divină. EL poate să mă învieze spre lauda Sa în ziua învierii, chiar şi acum în timpul acesta ne-a demonstrat El lucrul acesta.

„Eu pot să arunc acest toiag, şi va deveni şarpe; Eu pot să-l transform înapoi în toiag." „Prinde-l de coadă şi ridică-l!" Moise s-a aplecat şi l-a luat şi era un toiag. Atunci a început Moise să primească cunoştință despre

http://www.evanghelia.ro

Dumnezeu. „Ce s-a întâmplat cu mâna ta, Moise?" „Nimic." „Atunci pune mâna în piept." „Bine, ce s-a întâmplat cu ea?" era albă ca zăpada de lepră. „O, DOAMNE, mâna mea!" „Pune mâna din nou în piept, Moise." El a pus din nou mâna care devenise din nou curată ca înainte. Moise a unit aceste fapte cu credința lui. Apoi a coborât în Egipt unde a avut loc prima confruntare. El a venit şi a spus: „DOMNUL Dumnezeu a spus: ‚Lasă poporul Meu să plece, faraoane! Ar trebui să înțelegi că eu am venit ca un reprezentant al lui Dumnezeu. Tu trebuie să mă asculți.'" Faraonul a zis: „Să ascult? Ştii tu cine sunt eu? Eu sunt faraon. Să ascult eu de un sclav?" Moise a zis: „Dacă nu vei asculta, vei muri. Tu poți să alegi una din acestea." De ce? El ştia despre ce vorbeşte. El avea o însărcinare. El fusese în prezența lui Dumnezeu care Îi vorbise. El avea acum credință. El ştia şi cunoştea misiunea sa. „Tu vrei să te ascult? Pleacă de aici." „Bine, dar am să-ți arăt ceva." El a aruncat toiagul care se prefăcuse în şarpe. „Oh", a zis faraonul, „asta-i o vrăjitorie ieftină. Veniți aici Iane şi Iambre. Aruncați şi voi toiagele voastre." Ei le-au aruncat şi acestea au devenit şerpi. El a zis: „Acum bătrânule, tu vii aici la un egiptean, la faraonul egiptenilor cu câteva şiretlicuri ieftine." El credea că aici e vorba de şiretlicuri, de citirea gândurilor sau telepatie spirituală. „Tu vii aici, dar noi putem face acelaşi lucru." Ce se întâmplase cu Moise? El nu a zis: „O domnule faraon, îmi pare rău domnul meu. Eu vreau să fiu sclavul tău." Nu! El era tare. Amin! El a rămas pe loc. Dumnezeu vorbise, nu exista îndoială în inima lui. „Păstrează-ți liniştea. Eu vreau să-ți arăt ceva, Moise." Atunci când faceți tot ce v-a poruncit DOMNUL, chiar dacă vi se pare ciudat, totuşi să rămâneți liniştiți. Să aveți răbdare. Moise a zis: „Voi ştiți, atunci când a fost pusă baza credinței mele, eu am primit şi răbdarea necesară, astfel eu vreau să aştept şi să văd ce va face Dumnezeu." Moise a stat în fața şerpilor care căutau să se înghită reciproc. Dar deodată, şarpele lui Moise înghiţise pe toți ceilalți. Moise avea răbdare. „Cei ce aşteaptă pe DOMNUL, îşi vor înnoi puterea. Ei se vor ridica cu aripile lor ca vulturii. Ei vor umbla fără să obosească." Aşteptați numai pe Domnul. Aveți răbdare! Moise a scos cu răbdare poporul Israel din Egipt. În conflictul său cu faraon, Moise a aşteptat. Apoi s-a dus în pustiu. Este numai o călătorie de vreo trei sau patru zile, numai 40 de mile, acolo unde s-a dus el; şi a aşteptat 40 de ani. Răbdare cu toți răzvrătiții, răbdare, aşa e bine.

Şi noi ar trebui să avem răbdare unii cu alții. Câteodată suntem aşa de nerăbdători între noi. Eu cred că ar trebui să fim ca Moise. Moise avea răbdare cu poporul. Vedeți, asta i-a determinat pe unii să nu fie de acord cu el. Dacă încercați să faceți ceva aşa cum am încercat şi eu, ca să transmit mesajul către Biserică din locul acesta şi să veghez asupra fiecărui mădular, până va ajunge fiecare la statura de om mare în Hristos, să ştiți că asta este o lucrare grea. Eu am încercat să am răbdare în toți aceşti 33 de ani, deşi unele femei îşi mai taie părul (este tot aceaşi problemă). Eu am răbdare şi aştept. Eu trebuie să am răbdare. Dacă nu aveți privirea în unele lucruri adânci, atunci să nu încercați să păşiți înainte. Chiar în vremea când societatea rebelă s-a ridicat împotriva lui Moise, nemaiavând răbdare, chiar atunci l-au făcut pe Moise să facă ceva fără răbdare. Dar când s-a întâmplat acest lucru, Dumnezeu s-a săturat de ei. EL a zis: „Desparte-te de ei, Moise! Vreau să distrug toată mulțimea aceasta şi să fac un început nou." Moise s-a aruncat în spărtură (breşă) şi a zis: „O, DOAMNE, să1¼¼¼ nu faci asta." De ce? Nerabdarea cu poporul care se revoltase împotriva lui l-a determinat să procedeze astfel. Eu aş vrea să ştiu dacă am putea face şi noi astfel. Dacă nu puteți, atunci să nu încercați să ziditi la credința voastră, pentru că nu s-a schimbat încă nimic în viața voastră. În felul acesta se uneşte o însuşire cu fundația (credința) şi în felul acesta trebuie unită fiecare însuşire cu credința primită. Dacă nu veți uni însuşirile acestea în mod corect, nu veți ajunge niciodată la statura de om mare în Hristos, adică o locuință a Dumnezeului Celui Viu. Încă nu aveți răbdare, răbdare între voi.

Cei trei evrei au avut răbdare, sigur că da. Dumnezeu îi asigurase cu Cuvântul Său: „Să nu vă închinați înaintea zeilor." Dar ei au avut răbdare şi au aşteptat împlinirea făgăduinței. Ei au zis: „Dumnezeul nostru este în stare de orice, noi nu vrem să ne închină1m statuilor sau tablourilor împăratului." Să ştiți un lucru: DOMNUL va da iarăşi o răbdare în zilele de pe urmă. Viața aceasta, şi aşa nu înseamnă atât de mult. Dumnezeu va trezi din nou răbdarea iar atunci când vom fi puşi să ne închinăm în fața unui tablou nu vom accepta aceasta. „Noi vom da cezarului ce este a cezarului", dar dacă va fi cazul ca cezarul să lucreze împotriva lui Dumnezeu, atunci DOMNUL este pentru noi pe locul întâi, pentru că Dumnezeu a zis: „Să nu vă închinați acestui tablou", şi noi nu vom face lucrul acesta. „Dumnezeul nostru este în stare să ne elibereze iar dacă nu va face lucrul acesta, noi totuşi nu ne vom închina tabloului." Împăratul a zis: „Na bine, acolo este un cuptor." „Bine", a spus el, „eu cred că în noaptea asta va ploua tare şi va stinge focul", dar totuşi nu s-a întâmplat. Dar ei au avut răbdare. Dimineața următoare, ei au fost aduşi în fața judecății unde şedea Nebucadneţar; el a zis: „Acum băieți, sunteți dispuşi să mă recunoaşteți ca împăratul vostru?" „Sigur că da împărate, să ne trăiești." „Atunci să vă închinați în fața tabloului meu." „O, nu, aşa ceva nu." „Atunci trebuie să ardeți. Voi sunteți bărbați înțelepți şi cuminți. Voi sunteți de mare ajutor acestei țări, ați fost o binecuvântare pentru noi. Voi nu puteți înțelege că eu nu doresc

http://www.evanghelia.ro

lucrul acesta, dar eu am semnat un decret şi eu trebuie să respect semnătura şi sigiliul meu. Eu nu doresc ca voi să ardeţi acolo în cuptor. Oameni buni ce-i cu voi?" „Noi ştim că totul se aude aşa de frumos, dar Dumnezeul nostru este în stare să ne elibereze." Ei au avut răbdare. S-au dus pe rampă; unul l-a privit pe celălalt în faţă: „E bine aşa? E bine. Noi am primit răbdare." Ei au înaintat un pas. Dumnezeu nu era acolo, doi paşi, - El nu era acolo, trei paşi, - patru paşi, cinci paşi; ei au mers până la mijlocul cuptorului. Ei au avut răbdare, şi totuşi El nu era acolo. Focul le-a ars legăturile, dar când au ajuns în fundul cuptorului, Domnul era în mijlocul lor. Ei au avut răbdare.

Cu Daniel s-a întâmplat acelaşi lucru. Daniel a avut răbdare, el nu a vrut să cedeze. Ce făcea el? Deschidea geamul spre Ierusalim şi se ruga, pentru că aceasta era o cerinţă. El avea răbdare. El îl aştepta pe DOMNUL pentru că ştia că Dumnezeu este în stare să-şi respecte Cuvântul. Ei l-au aruncat în groapa cu lei şi au zis: „Bine, acum să te mănânce leii." El a zis: „În regulă." El avea răbdare. De ce? „Eu l-am aşteptat neîncetat pe Dumnezeu. Şi dacă trebuie să-L aştept mai mult de 1000 de ani, în zilele din urmă voi învia din nou. Acum am primit răbdare şi vreau să-L aştept." Apostolul Pavel avea răbdare. Sigur că da! Vedeţi ce trebuia să facă apostolul Pavel. Pentru că vorbim acum despre răbdare; cum a fost la oamenii de la Rusalii? Ei primiseră însărcinarea directă ca să aştepte, până vor primi putere de sus. Cât timp? Întrebarea nu este, cât va dura această aşteptare. Ei aveau răspunsul: „Aşteptaţi aici până …" Ei s-au dus sus şi au zis: „În ordine, fraţilor, e posibil ca puterea Duhului Sfânt să vină în 15 minute peste noi, iar noi toţi vom putea începe slujba încredinţată." Dar primele 15 minute trecuseră nu se întâmplase nimic. O zi trecu nimic, două, trei, patru, cinci, şase, şapte zile nimic. Unii din ei poate au zis: „Nu credeţi că am primit deja făgăduinţa?" „Nu, nu." „E mai bine dacă veniţi afară, fraţilor." Şi satana a zis: „Voi ştiţi că aţi primit deja ceea ce doriţi. Mergeţi şi începeţi-vă slujba." „Nu, nu, noi nu am primit încă ceea ce dorim, pentru că El a spus, ce se va întâmpla în zilele de pe urmă." *„Ei bine! Prin nişte oameni cu buze bâlbâitoare şi cu vorbirea străină va vorbi poporului aceasta DOMNUL …"* Asta este despre ceea ce am vorbit (Isa. 28, 11). EL a vorbit şi numai asta contează. Voi o veţi obţine, dacă sunteţi convinşi, că va veni. „Noi ştim că va veni, căci Tatăl nostru a promis-o." Ei au aşteptat nouă zile iar în a zecea zi ei au primit, pentru că au avut răbdare să aştepte. Acum, dacă aţi primit şi voi răbdare, după ce Dumnezeu v-a dat o făgăduinţă iar această făgăduinţă o găsiţi scrisă în Biblia voastră, şi credeţi că: „Asta-i pentru mine", atunci aşteptaţi. Dacă răbdarea aceasta vă aparţine, atunci adăugaţi-o la credinţa voastră. Vedeţi cât de mult v-aţi urcat deja pe drumul acesta. Aşa este. La fel trece şi ceasul vieţii, tot înainte. În ordine, adăugaţi răbdarea aceasta credinţei primite, şi închipuiţi-vă pe El în faţa ochilor şi amintiţi-vă, că EL este Acela, care a dat făgăduinţa. Nu eu am dat făgăduinţa, nici predicatorul nostru (fratele Neville); nici un alt predicator care este aici; nici un preot sau papă, nici un om de pe pământul acesta. Dumnezeul nostru a dat făgăduinţa şi El este în stare să se ţină de Cuvântul dat. Bine. Dacă aţi primit credinţă şi ştiţi că Dumnezeu a făgăduit şi ziceţi: „Frate Branham, eu sunt bolnav, eu am nevoie de vindecare, mă simt foarte rău." Primiţi făgăduinţa! Acesta este darul, care v-a fost dat, dacă puteţi crede. „Bine", ziceţi voi, „eu cred." Atunci uitaţi, căci totul s-a împlinit. Totul a trecut. Aveţi răbdare. Dacă nu aţi primit răbdare, atunci toată această clădire va începe să se sfărâme. Nerăbdarea, graba va strica totul. Dacă nu aţi primit răbdare şi nici o virtute de fapte bune ca să le adăugaţi la credinţa voastră (despre care spuneţi, că o posedaţi), atunci cel puţin nu adăugaţi nerăbdarea la credinţa voastră pentru că vă strică toată clădirea. La fel dacă nu aveţi credinţă şi vreţi să trăiţi doar prin fapte, la fel nu va ieşi nimic. Aşa vei spune tu: „Aşteaptă puţin. Se poate. Poate pe undeva totul este fals. Se poate ca Dumnezeu nici să nu fie Dumnezeu. Poate nici nu există Dumnezeu." Vedeţi, aşa veţi rupe lucrarea în jumătate. Dar dacă aţi primit credinţă adevărată, atunci uniţi aceasta cu fapte vrednice de credinţă, cunoştinţă adevărată împreună cu înfrânare şi răbdare. Astfel vă mişcaţi în direcţia cea bună (în sus).

A şasea: adăugaţi evlavia. Evlavia trebuie adăugată. Ce înseamnă EVLAVIE? Eu am căutat în patru dicţionare şi nu am găsit însemnătatea acestui cuvânt. Apoi m-am dus la fratele Jefferies şi am căutat împreună într-un lexicon. Evlavios înseamnă a fi asemenea lui Dumnezeu. După ce aţi primit credinţă, fapte, cunoştinţă, răbdare sau înfrânare, atunci să fiţi asemenea lui Dumnezeu. Poate veţi spune: „Asta nu mai merge, frate Branham." Ba da, merge şi asta. Lăsaţi-mă să vă citesc unele texte biblice. O clipă vă rog. De exemplu Matei 5, 48. Noi vom lua textul acesta şi vom vedea ce ne spune şi dacă ni se cere ca să fim asemenea lui Dumnezeu. Voi ştiţi că Biblia ne spune: „*Voi sunteţi dumnezei.*" Isus a spus asta. De ce? Toate lucrurile care sunt în Dumnezeu, sunt şi în voi. Matei 5, 48. „De aceea să fiţi evlavioşi". (Ce este evlavios)? La fel cum este şi Tatăl nostru în ceruri. Mai întâi trebuie să urcaţi drumul ca să puteţi deveni desăvârşiţi. Toate aceste lucruri trebuie mai întâi să le uniţi cu credinţa primită. Numai după aceea vom urca mai sus. EL vă roagă acum ca să fiţi desăvârşiţi asta înseamnă a fi evlavios a fi asemenea lui Dumnezeu; fii şi fiice a lui Dumnezeu. Aşa este. Cât de multe se pot

http://www.evanghelia.ro

spune la subiectul acesta. Vrem să ne îndreptăm spre textul biblic din Efeseni cap. 4 ca să vedem ce ne spune scrisoarea către Efeseni despre tema aceasta. Să citâm deci Efeseni 4, 11-12: *„Şi El a dat pe unii apostoli, pe alţii prooroci."* (Amintiţi-vă seara de ieri: nu încercaţi să luaţi slujba aproapelui). *„Pe alţii evanghelişti, pe alţii păstori şi învăţători pentru desăvârşirea sfinţilor."* (Şi voi o citiţi tot aşa? Care desăvârşire este aici amintită? A sfinţilor. Cine sunt sfinţii? Cei preasfinţiţi). Acei care au început bine de jos, „În vederea lucrării de slujire" (slujire lui Isus Hristos). „Pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge cu toţii la unirea credinţei Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălţimea staturii plinătăţii lui Hristos."

Desăvârşiţi! Primiţi evlavia. La credinţa primită trebuie să adăugaţi evlavia. Vedeţi, va trebui să începeţi de jos; cu fapte, cunoştinţă, apoi înfrânare, răbdare, iar acum aţi ajuns la evlavie. Timpul acesta aproape s-a sfârşit pentru serviciul acesta, dar cred că ştiţi acum ce înseamnă EVLAVIE. Voi cântaţi cântecul:

„Să fim ca Isus
Să fim ca Isus
Pe pământ doresc să fiu ca El
În toată călătoria pe pământ
De pe pământ până-n veşnicie
Rog numai un lucru, să fiu ca El."

Aceasta înseamnă evlavie: când L-au lovit pe un obraz, El a ţinut şi partea cealaltă. Când L-au batjocorit, El nu a răspuns şi nu i-a certat. Vedeţi, asta înseamnă să fi divin (sfânt). EL se gândea numai la poziţia care trebuia s-o ocupe. *„Eu vreau să fac numai voia Tatălui Meu."* Aşa a spus Fiul lui Dumnezeu. După ce urcăm toate aceste trepte, treaptă după treaptă, pe urmă ajungem la statura de om mare în Hristos; un fiu a lui Dumnezeu. Creşterea aceasta trebuie s-o faceţi astfel, urcând treaptă după treaptă, iar ţinta nu o veţi ajunge numai dacă aţi perindat tot urcuşul acesta. Amintiţi-vă de cioara cu pene de porumbel. Să nu uitaţi. Să nu încercaţi să adăugaţi astfel de lucruri la credinţa voastră până nu v-aţi născut din nou, altfel nu veţi reuşi. Singuri nu veţi reuşi niciodată să faceţi ceva. Veţi încerca multe variante, dar toate se vor strica. Dar dacă într-adevăr v-aţi născut din nou, veţi deveni fără nici o întârziere un porumbel, şi nu va trebui să adăugaţi nimic. Totul vi se adaugă. În ordine? Deci noi vrem să ajungem la desăvârşire.

A şaptea, lăsaţi-ne să adăugăm dragostea frăţească. Asta e bine. Dacă aţi primit această dragoste, atunci puneţi-vă în locul fratelui dumneavoastră. Poate veţi spune: „Fratele a păcătuit împotriva mea." Petru a întrebat: „Să-l iert de şapte ori pe zi?" DOMNUL Isus a zis: „De şaptezeci ori şapte." Vedeţi, asta se numeşte dragoste frăţească. Acum dacă un frate este într-o stare mai critică, voi să nu fiţi nerăbdători cu el, nu, în orice caz fiţi bun cu el. Nu demult mi-a spus cineva: „Cum poţi crede aceste lucruri în felul acesta şi totuşi să te duci la sectele acestea să le vesteşti Evanghelia?" Trebuie să ai dragoste frăţească, răbdare cu ei, înfrânare, cunoştinţă ca să înţelegem ce cred ei şi cum să ne apropiem de ei. Asta e. Virtutea care este în tine face ca Cuvântul care iese din tine să fie cu milă, cu răbdare şi încredere în Dumnezeu, că într-o zi îi va scoate şi pe ei la liman.

Apoi urmează treapta cea mai importantă. Aceasta se numeşte milă (dragoste faţă de aproapele tău), asta înseamnă dragoste. Dragostea este piatra de încheiere. Vă rog să se facă de cunoscut pe benzi şi oriunde, că ce voi zice nu este ca învăţătură. Dar vreau cu ajutorul lui Dumnezeu să vă arăt că, atunci când Dumnezeu a scris prima Biblie, a fost în cercul animalelor în cer. EL începe cu o fecioară şi sfârşeşte cu Leo, „Leul." Şi dacă citiţi în a 6-a şi a 7-a Pecete, veţi găsi, că atunci când s-au deschis celelalte peceţi, cercul animalelor avea semnul racului, cel care a crucificat peştele. Acesta este timpul racului, în care trăim. Şi următoarea care deschide Pecetea, descoperă leul aceasta este a doua venire a lui Isus Hristos. EL a venit de prima dată printr-o fecioară. A doua oară va veni ca: „Leu". Eu nu ştiu dacă vom mai avea timp în dimineaţa aceasta, să vă arăt, că aceste urme se găsesc în piramide a 2-a Biblie care a scris-o Dumnezeu. EL a scris-o şi a pus-o într-o piramidă. Şi a treia (Dumnezeu este desăvârşit în trei), s-a făcut El Însuşi Cuvântul. Amintiţi-vă vă rog (cred că mulţi dintre voi au fost soldaţi în Egipt) piramida nu are încă piatra de încheiere. Încă niciodată n-a avut piatră de încheiere.

Noi avem în ţara noastră dolari. Dacă vă uitaţi la bancnotele acestea, veţi constata că pe partea dreaptă se află un vultur cu steagul american. Acolo scrie: „Pecetea Statelor Unite." Pe partea cealaltă vedem o piramidă cu o piatră mare de încheiere în care observăm un ochi de om; de partea asta scrie: „Pecetea cea mare." Dacă naţiunea aceasta este mare, atunci de ce Pecetea cea mare nu este pecetea naţiunii? Dumnezeu a rânduit astfel ca ei să mărturisească despre lucrarea aceasta oriunde. Într-o zi am vorbit cu un medic şi el mi-a expus părerea lui despre vindecarea divină. Noi stăteam pe stradă. El a zis: „Domnule Branham, tu îi încurci numai pe oameni. Nu există vindecare decât prin medicină." Din întâmplare m-am întors şi am văzut un semn pe maşina lui (salvarea), adică un şarpe pe un toiag (ca şi la farmacii). Am zis: „Atunci de ce nu îndepărtaţi semnul acela de pe

http://www.evanghelia.ro

maşina dumneavoastră, pentru că semnul acela dovedeşte că Dumnezeu este Medicul şi Salvatorul omenirii." Orice medic bun crede lucrul acesta. Şarpele pe stâlp Moise a ridicat şarpele în pustie şi a zis: „*Priviţi spre DOMNUL care vă vindecă orice boală*", iar ei priveau spre şarpele acesta şi au fost vindecaţi. Totuşi cei mai mulţi medici vorbesc împotriva vindecărilor divine dar însuşi semnul lor vorbeşte împotriva concepţiei lor! Naţiunea noastră spune că acum nu mai există aceste lucruri şi batjocoresc lucrarea lui Dumnezeu, dar banii lor mărturisesc că pecetea aparţine întregului univers a lui Dumnezeu. Aţi văzut ochiul acela care priveşte de sus de pe bancnota de dolar? Aceasta este Pecetea cea Mare! Piatra de încheiere nu a fost aşezată încă pe piramidă. Piatra este deasupra piramidei. Ei nu au înţeles lucrarea. De ce? Piatra de încheiere a fost respinsă, Capul principal Hristos. Şi totuşi într-o zi se va întâmpla. Dacă veţi construi această locuinţă, acest trup; vedeţi că începe cu credinţa ca fundament, apoi vine fapta, cunoştinţa, înfrânare, răbdare, evlavie, dragoste de fraţi. Ce se întâmplă? Veţi aştepta Piatra de încheiere care se numeşte dragoste, pentru că Dumnezeu este dragoste, El veghează peste toate, El este puterea în toate aceste virtuţi. Exact asta este El. Vedeţi, eu v-am amintit toate aceste lucruri, dar acum se apropie adierea Lui în valuri spre noi. Ce este? Este Duhul Sfânt care coboară în mijlocul nostru. Duhul lui Hristos. Duhul Sfânt sudează această lucrare. Ce lucrare se face, ce se construieşte? O Biserică desăvârşită pe care se va aşeza Piatra de încheiere! Totul a fost prezentat în cele şapte biserici prin cei şapte trimişi. Totul a început cu mult timp în urmă. Unde a fost înfiinţată Biserica? Când a fost întărită Biserica de Rusalii? Prin apostolul Pavel. Steaua Bisericii Efes a fost Pavel. A doua Biserică era Smirna, căreia i-a fost rânduită fapta prin credinţă. Ireneu era omul care ţinea sus Evanghelia predicată de apostolul Pavel în vremea lui. Următoarea epocă este Pergam. Martin era omul trimis de Dumnezeu, apărător hotărât al Cuvântului scris. Pavel, Ireneu, Martin şi apoi în Tiatira a fost Columb, trimisul DOMNULUI. Amintiţi-vă, chiar de aici am început. După Columb când începuse inchiziţia epocii întunecoase, a urmat Sardes, asta înseamnă moartea. Luther era mesajerul. Aleluia! Ce a urmat? După Sardes cu Luther a urmat Filadelfia, evlavia şi sfinţirea. Wesley predica sfinţirea. „Voi trăiţi prin credinţă", spunea Luther. Wesley însă a învăţat sfinţirea. În epoca Laodicea a apărut şi dragostea frăţească. Noi credem mesajul despre venirea lui Ilie care va pregăti Biserica pentru venirea DOMNULUI Isus Hristos. Aşa este. Şapte epoci şapte trepte. Dumnezeu construieşte Biserica Sa ca pe o persoană individuală, o personalitate care Îi seamănă. Strălucirea şi puterea lui Dumnezeu vine şi ne sudează împreună. De aceea au rămas lutheranii în urma penticostalilor, la fel şi urmaşii lui Wesley. Ei nu au înţeles la vremea lor mersul lucrării. Vedeţi, ei trăiau numai în curtea din afara templului. În felul acesta e posibil ca unii oameni să ajungă la o înălţime oarecare, iar apoi să cadă din nou. Dar există o categorie autentică de material bun, din care se construieşte această clădire. „EU vreau să restitui", zice DOMNUL!

Vă aduceţi aminte de predica: „Mireasa ca pom"? Din pomul acesta au crescut şi crengi confesionale, dar El le taie jos. Au apărut alte crengi, dar şi acestea erau tot crengi denominaţionale. EL le-a tăiat şi pe acestea. Dar totuşi sământa acestui pom a crescut mai departe. În timpul serii va fi lumină. Asta va fi când va veni Hristos, adică Duhul Sfânt. DOMNUL Isus va veni şi se va aşeza în fruntea Bisericii, atunci El va trezi această Biserică care formează trupul Său. Acolo este trupul, aşa cum Dumnezeu aşteaptă ca fiecare din noi să crească în credinţă, la fel aduce El şi Biserica Sa la creştere, iar Biserica din toate secolele formează la un loc marea Biserică. Vedeţi, El nu a cerut de la aceşti bărbaţi niciodată acelaşi lucru pe care-l aveau predecesorii lor în sarcină. EL nu cerea ceea ce era deja înfăptuit. EL ajută Biserica la creşterea ei la fel cum ajută pe fiecare în parte. Apostolul Petru pomeneşte aici mai întâi şapte însuşiri sfinte: credinţă, fapte cu putere, cunoştinţă, înfrânare, răbdare, sfinţire, dragoste frăţească apoi dragostea lui Dumnezeu, Duhul Sfânt. Hristos vine peste voi prin Duhul Sfânt. EL vă botează cu Duhul Său iar însuşirile acestea vor fi pecetluite în voi pentru că Dumnezeu trăieşte în acest templu, numit Templul cel Viu al Dumnezeului celui Viu. Atunci când un om posedă aceste însuşiri, Duhul Sfânt va veni şi va locui în El. Voi puteţi vorbi în limbi sau să practicaţi vreun dar, care vi-l dă Dumnezeu. Puteţi întreprinde orice, dar dacă aceste însuşiri nu sunt ancorate în voi, înseamnă că sunteţi încă departe de fundamentul credinţei adevărate. Dar dacă aceste însuşiri vor creşte în voi şi le adăugaţi la fundamentul credinţei voastre, atunci veţi fi un tablou viu. Veţi fi o oglindire vie, mişcătoare. Voi ştiţi că păgânii se închină înaintea zeilor statuiete (dumnezei închipuiţi), iar în închipuirea lor ei cred că aceşti zei vor răspunde. Aşa ceva este păgânism. Asta o face biserica catolică. Ei se închină la tot felul de sfinţi şi la alte lucruri posibile. Ei au atâtea lucruri diferite; ei se închină şi cred într-adevăr că acest drum închipuit este cel corect. Aceasta să fie o oglindire a Dumnezeului Celui Viu? Dar dacă noi nu ne închinăm într-o formă preaînchipuită înaintea Dumnezeului celui Viu, ci avem o credinţă vie, fapte demne, cunoştinţă vie, răbdare şi sfinţenie, dragoste curată, atunci Dumnezeu va crea un om viu, o oglindire vie, statura şi măsura de om mare în Hristos. Ce face acest om viu? El va face aceleaşi lucrări pe care le-a făcut şi Isus. El merge pe acelaşi drum pe

http://www.evanghelia.ro

care a mers El, el va face aceleaşi lucrări pentru că nu se află într-o formă de închinare preaînchipuită! El este o realitate care va fi confirmată. Ştiţi ce vreau să spun? Priviţi la aceste virtuţi sfinte, la acest material de construcţie care este un tip înspre trimişii şi epocile Bisericii. În zilele acestea vom cerceta aceste virtuţi şi vom medita asupra lor şi ce este în legătură cu ele. Vedeţi că totul se potriveşte atât de bine? Sigur că da. Este minunat să priveşti împlinirea acestora. Deci, aceasta este casa în care locuieşte Dumnezeu, nu o clădire cu un clopot mare în vârful unui turn, ci „un trup Mi-ai pregătit." Un trup în care poate locui Dumnezeu, prin care poate lucra DOMNUL, prin care poate vedea, să vorbească, să lucreze. Amin! Unelte vii ale DOMNULUI. Dumnezeu umblă pe două picioare printre voi. Slavă DOMNULUI! „Calea celor sfinţi este determinată de însuşi DOMNUL." Dumnezeu locuieşte în voi, „pentru că voi veţi deveni scrisori scrise şi citite de toţi oamenii." Iar dacă viaţa care este în Hristos va locui în voi, atunci veţi purta în voi viaţa pe care o avea Hristos în Sine. Aşa este, cum am tot spus: luaţi şi transferaţi viaţa unui piersic într-un măr, piersicul nu ar mai rodi piersici, ci mere. Sigur va avea mere. Este indiferent cum arată ramurile, el a primit viaţa din piersic. Voi luaţi viaţa dintr-un măr, o luaţi toată afară şi printr-o „transferare de sucuri", lăsaţi să treacă de la piersic la măr. Ce se întâmplă? El nu va mai rodi niciodată mere. Dacă va trece viaţa din piersic în măr, atunci nu va mai rodi mere. El va rodi piersici, deoarece are viaţa aceasta. Dacă ne privim pe noi înşine atunci nu vedem nimic decât o „roadă sălbatică", un nevrednic, nu e nimic în noi, eram morţi toţi în păcatele şi greşelile noastre. Noi suntem toţi în starea aceasta, dar dacă ne aplecăm şi ne predăm înaintea Cuvântului, atunci DOMNUL poate transfera viaţa în noi, în Numele DOMNULUI Isus Hristos (pentru că nu s-a dat omenirii nici un alt nume sub cer prin care poate fi mântuită), iar viaţa lui Hristos va fi transferată în noi; atunci avem acel fel de credinţă, credinţă pe care o avea şi Hristos. Credinţa DOMNULUI Isus nu s-a bazat pe dogmele fariseilor sau a saducheilor, nici pe prescripţii a spălării diferitelor vase sau spălături. Baza Lui era Cuvântul lui Dumnezeu. Asta era, pentru că Hristos era Cuvântul, iar Cuvântul se făcuse trup omenesc. Dacă reuşim să obţinem acest transfer prin puterea Lui în aşa fel încât părerea noastră dispare, atunci credinţa noastră devine o credinţă adevărată. Aleluia! Viaţa lui Isus transferată în noi ne face să fim nişte creaturi divine, o locuinţă în care Duhul Sfânt poate trimite razele Sale de binecuvântare şi noi suntem o reflectare a vieţii lui Hristos. Isus a zis: „*Voi Mă condamnaţi pentru că am zis: Eu sunt Fiul lui Dumnezeu. Nu e scris în legea voastră: voi sunteţi dumnezei? Nu spune asta legea voastră?*" Aşa s-a întâmplat cu Moise sau cu Ilie sau cu ceilalţi proroci, care stăteau atât de aproape de Dumnezeu, încât Dumnezeu se putea transfera în ei, iar atunci când vorbeau, nu vorbeau ei, ci Dumnezeu. EL spunea: „*Nu te teme ce vei vorbi, pentru că nu tu eşti acela care vorbeşti, ci Tatăl care locuieşte în tine, El vorbeşte."* Cuvântul proorocului nu este de la omul care vorbeşte, pentru că acesta a murit pentru lume. Dacă moare un om, nu mai este viaţă în el. Voi îl îmbălsămaţi. Problema este, că foarte mulţi oameni nu au fost niciodată îmbălsămaţi. Dacă luaţi sângele dintr-un om, atunci el este mort. Unica soluţie este să introduceţi alt sânge în el, şi atunci poate îşi revine iarăşi. Aşa putem şi noi să scoatem sângele acesta din noi, şi apoi să introducem sângele lui Isus Hristos. Aceasta ne dă nouă CREDINŢA lui Isus Hristos; FAPTELE (puterea) lui Isus Hristos; CUNOŞTINŢA lui Isus Hristos; ÎNFRÂNAREA lui Isus Hristos; RAŦBDAREA lui Isus Hristos; EVLAVIA lui Isus Hristos; DRAGOSTEA DE FRAŢI a lui Isus Hristos; şi DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU care este Isus Hristos! EL este Capul care vă supraveghează! Picioarele voastre stau pe fundamentul credinţei! Amin! Şi supravegheaţi de Cap! Asta este. Aceasta este STATURA DE OM MARE ÎN HRISTOS dacă omul posedă aceste virtuţi.

Dumnezeu prezintă Biserica Sa ca pe o mireasă o fecioară aici. Şi aşa cum a adus pe fiecare ca şi pe fiul Său în această Mireasă, aşa a călăuzit El Biserica Sa prin toate epocile, până când această Biserică va deveni desăvârşită, care este oglindirea Lui. Picioarele mele se mişcă. De ce? Pentru că mintea mea doreşte lucrul acesta. Mâna mea nu se poate mişca, pentru că piciorul meu trebuie să se mişte. Luther nu putea să facă lucrările pe care le facem noi acum; şi nici metodiştii nu erau în stare, ei aveau o altă sarcină. Vedeţi, picioarele se mişcă la dorinţa capului. Capul nu va zice niciodată: „Picioarelor; acum trebuie să deveniţi mâini. Urechilor; voi trebuie să deveniţi ochi." În fiecare epocă, Dumnezeu a aşezat aceste lucruri în Biserica Sa formând pe fiecare fiinţă în aşa fel încât fiecare trebuia să posede aceste însuşiri. Când această „fiinţă" va fi desăvârşită, atunci Biserica va fi gata pentru răpire. Atunci această „fiinţă" devine slujitor a lui Dumnezeu în Biserica DOMNULUI, care va fi gata de răpire. Slavă lui Dumnezeu! Vedeţi ce vreau să spun? Aceasta este lucrarea Lui.

Apostolul Pavel s-a ridicat şi a aşezat fundamentul. Ireneu a zidit mai departe, mesajerul următor la fel, etc, până acum în epoca de sfârşit. Dar era tot acelaşi Duh. Acelaşi Duh care locuieşte în mine şi spune: „Mână, întinde-te după această prajitură", poată să spună şi: „Piciorule, fă un pas." Vedeţi ce vreau să spun? Întreaga ta fiinţă va fi dominată şi supravegheată de acest Duh, dar nu veţi putea fi supravegheaţi de El înainte ca să posede cineva aceste însuşiri. Aţi auzit vreodată exprimarea? Acordaţi-mi atenţia voastră: Un lanţ este atât de tare cât

http://www.evanghelia.ro

este zala ei cea mai slabă. Este corect? Indiferent cât este de tare lanțul, dacă are o zală mai slabă, acesta este locul, unde se va rupe. Dacă voi ați obținut aceasta şi cealaltă nu, tocmai acolo se va rupe. Vedeți voi? Voi nu puteți să mai adăugați ceva, dacă nu ați primit pe prima ca bază. Dacă vă predați DOMNULUI cu toată ființa voastră, atunci va curge Duhul DOMNULUI în aceste însuşiri. Atunci sunteți un templu viu. Oamenii vă vor privi şi vor spune: „Acesta este un om plin de cunoştința DOMNULUI, de credință în Cuvântul lui Dumnezeu, plin de înfrânare, răbdare, de milă, de dragoste frățească, de dragostea Duhului Sfânt care locuieşte printre noi." Ce suntem atunci? Oameni spre care privesc necredincioşii şi spun: „Acesta este un creştin. Acesta este un bărbat (sau o femeie) care ştie despre ce vorbeşte. Noi nu am mai văzut un astfel de om bun, milos, răbdător şi cuminte." Voi sunteți pecetluiți. Pecetea se vede din ambele părți. Indiferent dacă veniți sau dacă plecați, se vede aceaşi pecete. Vedeți? Dacă un bărbat sau o femeie posedă aceasta, atunci vine piatra de încheiere şi îl pecetluieşte pentru Împărăția lui Dumnezeu, acesta este Duhul lui Dumnezeu. Cuvântul se confirmă singur în fiecare din purtătorii Săi, care devin din pietrii vii, un templu viu al Celui Prea Înalt, un exemplu viu al creştinismului. Aceşti oameni sunt ceea ce era Isus Hristos pentru că viața Lui există în ei; şi trăiesc pentru Hristos şi viața lor proprie este moartă, ei trăiesc ascunşi în Hristos pentru Dumnezeu prin Duhul Sfânt. Aşa este. Voi vă considerați morți. Atunci sunteți născuți din El. Credință, fapte şi celelalte însuşiri vi se dau pe deasupra până când veți fi un exemplar viu pentru Hristos. Nu este minunat? Tot astfel a rânduit Dumnezeu şi cele şapte epoci ale Bisericii, pentru a ne arăta cele şapte trepte prin care zideşte pe ai Săi în chipul asemănător Lui. EL a creat o Biserică desăvârşită după chipul Său, iar la înviere acest chip desăvârşit va fi luat pentru a trăi în veci împreună cu El, pentru că ei sunt Mireasa. Este valabil pentru fiecare epocă. Se cercetează mai mult. Amintiți-vă de cele scrise evreilor de apostolul Pavel în cap. 11. Să mai citim ceva înainte de încheiere. Poate vă veți mira de textul acesta care îl voi citi. Eu citesc Evrei 11 şi încep cu vers. 32:

„Şi ce voi mai zice? Căci nu mi-ar mai ajunge vremea dacă aş vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftaie, de David, de Samuel şi de prooroci! Prin credință au cucerit ei împărații, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gura leilor, au atins puterea focului, au scăpat de ascuțişul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oştirile vrăjmaşe. Femeile şi-au primit înapoi pe morții lor înviați, unii ca să dobândească o înviere mai bună n-au vrut să primească izbăvirea care li se dădea, şi au fost chinuiți. Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri şi închisoare; au fost ucişi cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul, chinuiți, au murit ucişi de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace şi în piei de capre, lipsiți de toate, prigoniți, munciți, ei, de care lumea nu era vrednică au rătăcit prin pustiuri, prin munți, prin peşteri şi prin crăpăturile pământului ... Toți aceştia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuşi n-au primit ce le fusese făgăduit; pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârşire fără noi."

Ați înțeles? Aceşti oameni care şi-au dat viața, s-au încrezut, ei ne aşteaptă. De aceea trebuie să ajungă această Biserică la desăvârşire, pentru ca învierea să poată avea loc. Fiecare aşteaptă până când Biserica DOMNULUI va ajunge la desăvârşire. Dar până la venirea DOMNULUI Isus Hristos, Biserica va scădea la număr devenind o minoritate neînsemnată. Este mult mai aspru, decât v-am spus eu, dar eu vreau să vă descriu, să fie ca o înțepătură de ac care vă aduce la ascultare. Biserica va ajunge la un punct culminant până când ea va deveni o minoritate pentru a putea îndeplini slujba, care i-a fost încredințată. Atunci când va reveni piatra de încheiere, totul va fi în aşa fel pregătit, ca la o piramidă pământească. Nu este doar o căciulă care se îndoaie la vârf. Ea are o îndoitură prin care se scurg apele. Când va veni piatra de încheiere, atunci Biserica va fi perfectă. Toate pietrele din această clădire sunt bine încheiate încât nici o lamă nu poate fi introdusă între ele. O greutate de multe tone este clădită una peste alta. Nimeni nu ştie cum au fost clădite, dar clădirea există. Atunci când va reveni piatra de încheiere, piramida, trupul lui Hristos va fi pregătit; nu cunoştințe, învățături, sau altceva, ci va trebui să fie aşa de asemănător lui Hristos, ca El şi slujba aceasta să se potrivească perfect. Atunci va veni răpirea şi plecarea acasă.

Vedeți, mai trăim acum în epoca Laodicea, în care Biserica va ajunge în starea cea mai josnică. Biblia ne spune că aceasta este singura epocă, în care DOMNUL se află în afara Bisericii. EL bate la uşă şi încearcă să reintre în locuința Sa.

Dogmele şi doctrinele L-au scos afară din propria Sa Biserică. *„Iată Eu stau la uşă şi bat. Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el, voi lua cina cu el şi el cu mine."* EL stă în această epocă, iar ei Îl împing, până Îl scot afară. Ei nu vor să mai aibe de lucru cu El. Voi vedeți încotro ne îndreptăm. Chiar acum la

http://www.evanghelia.ro

sfârşitul epocii Laodicea, totul a devenit atât de formal, încât toate aceste curente religioase, şi catolicismul (care s-a întărit foarte mult) merge împreună şi se va uni într-o mare biserică, într-o federaţie a bisericilor. Ei sunt toţi la fel ca şi catolicismul. Ei mai au o problemă, cu care trebuie să mai cadă de acord, aceasta este felul serbării cinei. Unica deosebire, care îi opreşte pe catolici şi pe protestanţi să se unească, este ordinea cinei. Biserica catolică spune: „Acesta este trupul meu." Şi biserica evanghelică spune: „Asta înseamnă trupul meu." Catolicii au format din aceasta o liturghie. În timpul liturghiei, ei iau cina şi speră, ca DOMNUL să-i ierte. Protestanţii întâmpină iertarea prin credinţă şi mulţumesc lui Dumnezeu la cină, că ei au primit iertarea. Protestanţii spun: „Nouă ne-a fost iertat", catolicii spun: „Noi sperăm iertarea." Aceasta este deosebirea dintre liturghie şi cină. Ei o numesc liturghie, noi o numim cină. La liturghie se speră iertarea. La cină noi ştim, că iertarea ne-a fost dată şi Îi mulţumim Lui. Aceasta este singura problemă care îi mai opreşte să se unească. Dar se va întâmpla şi aceasta. Oh, cât de frumos apare. Vor ajunge la unire. De ce? Biblia ne spune, că ei îşi vor pune puterea la dispoziţie, pentru a colabora împreună (Apocalipsa 17, 15-18). Exact aşa cum spune Biblia, că o vor face, se va întâmpla, chiar săptămâna asta este programat să se facă ceva. Eu nu am nimic împotriva catolicilor sau împotriva protestanţilor. Voi, metodişti şi baptişti sau penticostali, după ce vor fi intrate bisericile voastre în această federaţie a bisericilor, dacă vor construi arhiva cea mare a „Federaţiei Bisericilor" acolo la New-York, una asemănătoare cu cea de la „Naţiunile Unite" sau alte federaţii, atunci ei vor încerca să unească mai întâi pe toţi protestanţii. Catolicii sunt înţelepţi în această privinţă, şi acum acest papă încearcă într-o formă evlavioasă, unirea crezului catolic cu crezurile protestante, exact aşa cum este scris în Biblie. Asta este. Iar protestanţii vor cădea în cursa lor. Ei primesc liniile directoare, ei primesc momeala. De ce? Pentru că ei nu posedă aceste însuşiri sfinte. Cunoştinţă despre Cuvânt care este Adevărul; răbdare, *„Cei ce aşteaptă pe DOMNUL nu vor fi daţi de ruşine."* Vedeţi voi, ce vreau să spun? Aşa cum a spus acum câteva zile un predicator metodist, când a vorbit despre această temă şi fiecare ştie, prin ce a fost inspirată aceasta şi au încercat să introducă în şcoli sau biserici, o rugăciune anume care trebuia spusă. Părinţii nu au fost de acord, ca la şcoală să fie zisă această rugăciune. Acest predicator metodist, era un om deştept. El s-a ridicat şi a spus: „Aceasta este pe dos. Este împotriva concepţiei noastre." El ştia cum să se comporte. El a spus: „În biserica noastră metodistă, mulţi oameni vorbesc despre scandalul de la Holywood, şi 95 % dintre voi se uită totuşi la aceasta." Care este problema? Ei au lăsat una sau cealaltă dintre aceste virtuţi. Cu câteva zile în urmă am vorbit aici în această încăpere cu unul dintre birocraţii bisericii celei mai mari acolo în Falls-City (şi vedeţi că epoca metodiştilor este cea mai aproape de a noastră, epoca penticostalilor). Acesta şede aici în dimineaţa aceasta. El este un lucrător şi a făcut planul pentru clădirea noastră. El aparţine de biserica metodistă din strada principală, unde fratele Lum este predicator. Acest birocrat a spus: „În St. Louis, Missouri, s-a făcut un sondaj într-o biserică metodistă (de trei sau patru luni) şi s-a aflat că aproximativ 70 % din membrii acestei biserici fumează, iar 68 % beau băuturi alcoolice." Un metodist! Cea mai uluitoare problemă este că, atunci când s-a făcut sondajul, şi s-a comparat procentajul dintre femei şi bărbaţi, femeile erau cu 70 % şi bărbaţii cu aproximativ 50 %. Sunt mai multe femei care fumează şi beau, decât bărbaţi.

Acum, ce ne spune Biblia despre femeile cu pantaloni scurţi, care îşi taie părul sau ceva asemănător. Aceste lucruri nu sunt în voia lui Dumnezeu, mai ales dacă sunt practicate de femei care mărturisesc sfinţenia, să joace cărţi, sau alte lucruri, clevetiri, batjocuri, şi nu sunt în stare să-şi ţină limba în frâu, ci povestesc şi clevetesc peste tot. Şi ce fac bărbaţii lor? Ei participă la fel la jocul de cărţi, la golf, umblă pe jumătate dezbrăcaţi, cu haine dezgustătoare, iar anumite femei se plimbă cu ei. Nu este de mirare, că l-au învinuit pe acest predicator din închisori, cu ceva murdar. Eu nu cred că acest om a fost de vină. Ce a făcut el? Eu am uitat numele lui. Totuşi, acum îmi amintesc de el: Dan Gilbert, predicator în închisori. Un bărbat s-a furişat la el acum câteva luni şi l-a ucis, iar acum nevasta ucigaşului urmează să nască un copil. Desigur, Dan este mort; ei nu mai pot să facă analizele sângelui la copil. Ea a spus, că este însărcinată de Dan şi că ar fi copilul lui Dan. Eu cred asta tot atât de puţin, cum cred că o cioară are pene de porumbel. Eu cred că este o minciună. Eu cred că, Dan Gilbert a fost un om a lui Dumnezeu. Eu cred că asta a fost o invenţie a Satanei. Este asemănător ca şi atunci când au încercat să scoată rugăciunea din şcoli. Reverendul acela metodist a fost destul de înţelept ca să prevină aceasta, dar după toate acestea este ascuns cu totul altceva. Aşa este.

Este asemănător ca şi cu separarea raselor în sud. Eu cred că omul trebuie să fie liber. Naţiunea aceasta pledează pentru libertate. Eu nu pledez pentru domnul Kennedy, ca să trimită trupe în sud, eu sunt neutru: eu nu sunt republican şi nici democrat, eu sunt creştin. Dar eu nu cred în despărţirea raselor. Eu nu cred, ca oamenii de culoare să-şi vândă libertatea pentru nebunia aceasta. Sângele lui Abraham Lincoln i-a eliberat pe aceşti oameni, pentru că acesta era un om sincer. Eu cred, că voi trebuie să ţineţi cu partidul pe care îl votaţi. Dar eu vă

http://www.evanghelia.ro

spun, că bărbatul acesta nu a fost în postul acesta pentru că avea şcoală; acest bărbat a fost un cetăţean al ţării. El a fost un american. Asta înseamnă libertate pentru toţi. Culoarea nu trebuie să facă deosebirea. Dumnezeu a spus: „De la un singur om, de la un singur sânge sunt toate naţiunile." Noi suntem toţi una. Şi totuşi acest bărbat a fost un soldat, un luptător. El a pledat pentru ceea ce era drept. El a avut un drept să meargă la şcoală. Este adevărat, şi au existat atâtea şcoli la care a avut dreptul să înveţe. Aceasta este problema. Dacă puteţi să vedeţi în spatele acestor lucruri, astăzi este învăţătura inversă a denominaţiunilor, care inspiră aceasta. De ce? Ei reuşesc, ca voturile republicanilor să treacă la democraţi, prin care dreptul naţional la viaţă al negrilor, se pierde. Duhul Sfânt nu inspiră o astfel de lucrare. Cei ce posedă cunoştinţă şi înţelepciune, văd şi cunosc situaţia. Este de parcă Biserica din epoca aceasta se vinde singură. Nu vedeţi, ce se va întâmpla? Eu nu sunt îngrijorat că aceasta se înregistrează. Eu v-o spun acum. Care este problema? Mama mea spunea: „Dă Satanei, ce îi eşti dator." A fost un bărbat, Castro, care a făcut numai un singur lucru bun. Capitaliştii aveau toţi dolarii şi actele de valoare, o acoperire în aur, imediat după unirea Statelor. Ce a făcut el? El a cumpărat toate obligaţiunile acestea, şi a folosit banii într-un mod deosebit. El a schimbat valuta şi a adus-o în ordine. Acesta este unicul lucru ce poate face naţiunea aceasta.

Aţi auzit ştirile din zilele acestea? Este în aşa fel de parcă aţi vinde hârtii de valoare în schimbul aurului. Hârtiile nu mai au valoare, pentru ce dă acest regim bani? Pentru impozitele care le va aduna în 40 de ani de acum încolo. A făcut-o. Asta a fost anunţat din „Life line" din Washington D. C. pentru toată naţiunea. În orice caz ei o fac publică. Nu vedeţi, că este exact ceea ce vreau să facă? Ce este? Ce mai poate să se întâmple este, ca naţiunea aceasta, să rămână bancrot. Singura soluţie înţeleaptă este schimbaţi valuta! Dar totuşi ei nu vor. După această administrare, aparţine tot aurul pământului, bisericii romano-catolice, şi ei vor să-l vândă. Bogaţii acestei lumi, cum spune Biblia. Ce vor face înainte de a pierde totul, ca firma de tabak Brown & Willianson şi Co. şi alte firme? Ei vor accepta şi vor lua bani de la Roma, şi aşa îşi vând ei dreptul de întâi născuţi. Roma îi ajută. Biserica catolică are acum cunoştinţe despre problemele politice. Domnul Kennedy aduce această depindere financiară şi în cabinetul american. Vedeţi, pentru ce se osteneşte el. Şi voi dacă aţi văzut aceasta acum câteva zile, ştiţi că nu mai este nevoie să votaţi. Cum este întodeauna la alegeri? Când o scriu în ziare, în public, nu întreprind nimic în această direcţie. Pe când au arătat, că s-au pus peste tot numai aparate, a fost clar, că domnul Kennedy a fost ales cu voturi false. Nu spune Biblia, că el va veni printr-o falsificare, înşelăciune la putere? Eu nu sunt împotriva partidului democrat, nici împotriva partidului republican, dar eu explic totuşi aceste lucruri din punctul de vedere al Bibliei. Care este scopul alegerilor? Ei au ştiut dinainte cine va fi preşedinte. Câţi dintre voi îşi amintesc emisiunea, când două femei s-au ridicat în picioare şi cea protestantă a spus: „Eu îl voi alege pe domnul Kennedy." Când au întrebat-o: „De ce?" ea a răspuns: „Eu cred că este mai deştept decât domnul Nixon. El va fi un preşedinte mai bun." Atunci ei au spus: „Aceasta este o femeie catolică. Pe cine alegi tu?" Ea a răspuns: „Eu sunt romano-catolică, eu sunt o catolică devotată. Eu îl voi alege pe domnul Nixon." „De ce?" Ea a spus: „Eu cred că domnul Nixon, va fi un preşedinte mai bun, pentru că el ştie mai bine problemele politice. El cunoaşte mai bine comunismul." Femeia a spus o minciună.

Eu am primit o carte cu titlul: „Faptele credinţei noastre", cea mai renumită carte catolică, pe care o putem cumpăra în comerţ. În cartea aceasta se spune: „Dacă un catolic candidează pe aceaşi listă cu un protestant, şi un alegător catolic dă votul protestantului, acesta va fi excomunicat din biserica catolică." Aşa este. Iar dacă amândoi candidaţii sunt catolici, cel ce este mai credincios „Bisericii mamă", este recomandabil pentru a fi ales. Vedeţi înşelăciunea? Vedeţi ce vor ei să ajungă? Ei plătesc pentru a domina în toate domeniile. Cum se întâmplă asta? Ei reuşesc asta cu rezervele lor (a bisericii catolice) de aur, pentru că ierarhia catolică posedă aurul lumii 168.000.000.000 de dolari. Asta este. Dacă vă supuneţi lor, probabil că vă veţi menţine casa sau serviciul, însă atunci sunteţi vânduţi bisericii catolice. Toată problema este confundată cu titlul corect cum arată şi valuta lor.

Nu ne vorbeşte Biblia despre asta? Nu este acesta tabloul care ne este descris în Cuvânt? Ceea ce vreau să vă spun prin asta fraţilor, este că ei zic astăzi: „În felul acesta vom avea o biserică frumoasă. Tot protestanismul va fi unit." Pentru ochiul firesc totul arată bine, dar înţelepciunea lumii este o prostie înaintea lui Dumnezeu, pentru că Lui Îi place ca oamenii care s-au pierdut printr-o predică catolică, să fie salvaţi printr-o predică inspirată, El caută să-i salveze pe oameni şi să-i adauge la Biserica Sa, Biserică care posedă aceste însuşiri spirituale, şi să nu fie bazaţi pe altceva, ceea ce priveşte pământul acesta. Apostolul Petru spune: „Şi pentru că aţi fugit de stricăciunea acestei lumi, prin lăcomia după bani, succese, mâncare, băutură, şi alte lucruri pe care le avem; acum veţi deveni tot mai asemănători Lui. Asta scriu eu Bisericii", a spus el. Aici este. Aţi citit? Aţi luat-o? Aţi auzit când am citit eu înainte? Auziţi ce zice aici în 2 Petru. Ce minunat este scris aici, şi este adresată

http://www.evanghelia.ro

numai Bisericii. Bine, ascultați când vă spun acum:

„Simon Petru, rob şi apostol al lui Isus Hristos către cei ce au căpătat o credință de acelaşi preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos: Harul şi pacea să fie înmulțite prin cunoaşterea lui Dumnezeu şi a Domnului nostru Isus Hristos! Dumnezeiasca Lui putere, ne-a dăruit tot ce priveşte viața şi evlavia, prin cunoaşterea Celui ce ne-a chemat prin slava şi puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari şi scumpe, ca prin ele să vă faceți părtaşi firii dumnezeieşti, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin pofte."

Lăcomia după bani. Dorința după lucruri mari. După onoare. Credincioşii nu au nevoie de aceste lucruri! Noi nu ne îngrijim dacă avem un cort sau o colibă. De ce să ne îngrijorăm? Dacă trăim sau dacă murim, scufundat sau înecat, singurul lucru care mă interesează este Împărăția lui Dumnezeu! Dacă eu voi avea o locuință sau o familie sau orice altceva pământesc, totuşi trebuie să menținem legătura cu Hristos, speranța veşniciei! Clădeşte-mă, o DOAMNE înăuntru. Hristos să fie Capul meu! EL să lucreze prin mine, şi să clădească pe fundamentul credinței mele primită de la El, credința mea care este ancorată în El. Doresc ca puterea, cunoştința, răbdarea, înfrânarea, mila şi dragostea să lucreze prin mine, o DOAMNE, aceasta este rugăciunea mea. Eu nu mă îngrijorez pentru viața mea sau de moarte, de vreo denominațiune sau nu, de prieten sau nu-i prieten, ajută-mă DOAMNE ca lucrarea Ta să se desfăşoare prin mine. Fie ca puterea lui Hristos şi cunoştința Lui să curgă prin mine ca să fim capabili să învățăm şi pe alții, pentru că Dumnezeu a aşezat în Biserica Sa: „Apostoli, prooroci, învățători, păstori şi evanghelişti pentru pregătirea Bisericii şi primirea acestor însuşiri spirituale care ajută la desăvârşirea Bisericii, care aşteaptă venirea DOMNULUI." Fiecare piatră în parte este făcută din acelaşi material din care a fost făcută prima piatră. Este acelaşi material. Fiecare însuşire spirituală îi aparține Lui şi acestea curg în fiecare în parte. Amin!

Este ora 12.00. Unde merge timpul? Amin. Voi Îl iubiți? Credeți tot ce s-a spus? Sora Kidd a spus azi dimineață: „Frate Bill, eu nu ştiu dacă te voi revedea." Aceasta m-a întristat mult. Ea crede într-adevăr, că îmbătrâneşte. Eu mă rog ca DOMNUL să-i mai țină mult, pe ea şi pe fratele Kidd. Lăsați-mă să vă spun, noi nu ştim cât timp ne vom mai avea. Eu nu ştiu cât voi mai fi în mijlocul vostru. Poate că DOMNUL mă va chema din această lume. Poate mă cheamă în altă misiune. Poate vă cheamă pe voi. Noi nu ştim, dar să nu lăsați să treacă pe lângă noi. Lăsați-ne să o primim. Stă scris aici în Biblie. Aici este totul primit, şi dacă aş avea mai mult timp ca s-o fac, voi ştiți că n-o pot face într-o zi, eu aş face toate legăturile. Vedeți, când am vorbit acest mesaj, voi ştiți ce a făcut Duhul Sfânt acolo la tablă? Câți au fost aici? Îngerul DOMNULUI a venit şi a desenat acelaşi tablou acolo. Vedeți, este adevărul. Nu lăsați să vă scape. Țineți bine la aceste lucruri, copii. Amintiți-vă: clădiți pe credință, putere, cunoştință, răbdare, … şi aşa mai departe.

Cred că am aici o bucată de hârtie, dacă nu a căzut în timpul predicii. Corect, este aici. Dacă doriți să vă uitați la această schiță, poate vă este de ajutor, ca să înțelegeți mai bine. Poate este posibil să o copiați. Eu o voi agăța aici, ca să o vedeți bine şi să o desenați.

Să nu studiați doar aceste îndemnuri, ci să cercetați, comparați şi după aceea puteți să lucrați. Nu o studiați numai şi mergeți mai departe, ci lucrați după aceasta, dacă ați păşit pe drumul acesta. Luați-o în serios. Să nu spuneți: „Bine, eu mă bucur că aud aceasta." Aşa mi s-a întâmplat şi mie. Să auzi şi să procedezi apoi conform Cuvântului este cu totul altceva. Există deci şapte capacități care ne indică starea de om mare în Hristos. Există şapte epoci ale bisericii, în care Dumnezeu a adus Biserica la capacitățile acestea şi El a avut şapte trimişi care şi-au îndeplinit misiunea. Tot timpul întâlnim numărul şapte. Şapte este numărul desăvârşirii lucrării lui Dumnezeu, iar trei este numărul desăvârşirii Lui Dumnezeu. Există trei şi şapte. Astfel totul se desăvârşeşte matematic, spiritual, prin Cuvânt şi prin mărturia Duhului Sfânt. Adânciți-vă în aceste lucruri şi adăugați-le la credința voastră ca să creşteți în statura de om mare în Hristos, pentru ca să fim uniți cu dragostea dumnezeiască, frică de Dumnezeu, cu respect în inimă unul față de altul şi cu dragoste frățească nu cu răutate. Să nu existe nimic decât o trăire, în curățenie şi sub călăuzirea Duhului; trăiți bine împreună, fiți ucenici ai lui Hristos, buni creştini, umblați în credință, lăsați ca puterea lui Dumnezeu să curgă prin voi. Lăsați ca toate hotărârile şi deciziile să fie luate cu ajutorul cunoştinței lui Dumnezeu. Dacă Satana vă oferă ceva ce nu este conform Scripturii, atunci treceți pe lângă oferta aceasta, adică să n-o primiți. Eu cred că apostolii au procedat de multe ori altfel decât noi. Probabil că ei au fost oameni care nu vorbeau prea mult înainte de a merge pe

http://www.evanghelia.ro

podium. Ei intrau într-un loc şi făceau lucrarea cu care au fost însărcinaţi, apoi plecau. Ei aveau putere şi posedau însuşiri divine. Ei nu se certau cu oamenii, ei îşi cunoşteau însărcinarea şi poziţia care trebuia luată în orice ocazie. Asta este, ei ştiau în cine cred. Ei înaintau în Duhul. Aşa cum am mai spus acum câteva seri: „Numai un semn de la DOMNUL şi ei ştiau ce era de făcut. Nimic nu-i mai putea opri." Ei nu se întrebau, nu-şi băteau capul, nu se îngrijorau dacă va trebui să facă cutare sau cutare lucru. Ei păşeau înainte şi procedau conform însărcinării primite. Numai un semn al lui Dumnezeu călăuzea toată lucrarea. Asta este. De ce? Şi cum puteau ei cunoaşte dacă semnul era de la Dumnezeu? Ei posedau toate aceste însuşiri, toate aceste capacităţi spirituale, iar orice semn din partea lui Dumnezeu a fost comparat imediat cu Cuvântul Său. Ei ştiau că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu şi astfel înaintau în lucrare. Ei nu trebuiau să se îngrijoreze. Atunci când Dumnezeu vorbea, ei porneau în lucrare. Dumnezeu ne vorbeşte şi nouă, iar noi spunem: „Bine, vom încerca şi vom începe. Vom vedea dacă vom putea ajunge viaţa aceasta." Primul lucru îl veţi observa când cineva vă scoate din liniştea obişnuită. Fiţi siguri, acesta este Satana. Dacă aţi şti voi, de câte ori încearcă el să mă oprească de la adunare. O, mila lui Dumnezeu, eu trebuie să mă lupt aproape de fiecare dată când pomenesc de vreo adunare. Când este cazul ca să mă rog pentru un bolnav care nu este mântuit sau dacă cineva este pe patul de moarte nemântuit, atunci vin aproape 30 de telefonate în 10 minute (dacă pot să fie atâtea în acest scurt timp) pentru a mă opri de la o astfel de lucrare. Fiecare spune cam în felul acesta: „O, frate Branham, doar ai vrut să faci cutare sau cutare", şi totuşi este un suflet în joc. Acum câteva zile am fost chemat într-un loc pentru un bărbat tânăr. Eu îl cunoşteam de câţiva ani, vorbisem cu el odată în magazinul cel mare. El devenise un alcoolist. Eu îl cunoscusem pe bărbatul acela tânăr, un bărbat politicos şi drăguţ. Şi totuşi, el era un păcătos. Astfel m-a chemat mama lui prin telefon. Cred că ea mi-a zis de câteva ori „doctore" şi „Billy" şi deodată primisem un semn din partea lui Dumnezeu. După ce primisem mesajul, trebuia să mă lupt cu viaţa mea ca niciodată, pentru a ajunge la acest bărbat. Când am ajuns la bărbatul acesta, în casa lui, el nu m-a recunoscut. El era inconştient pe pat, iar situaţia lui nu se mai ameliorase în ultimul timp. Tatăl lui îl mângâia şi spunea: „Iubitule!" şi tatăl lui avea 51 de ani. În continuare el a zis: „Dragul meu să stai liniştit." El încerca să se ridice, dar braţele lui slabe se ţineau de braţele tatălui său. Bărbatul acesta avea un cancer atât de groaznic încât tot corpul lui era plin de cancer. Toate organele erau atacate. Chiar şi sângele lui, deci leucemie. Şi el încerca să se ridice. Eu l-am luat de mână şi am zis: „Woodrow, Woodrow, aici e fratele Branham." Tatăl lui a zis: „Nu ştii că acesta este fratele Bill?" El plângea. Tatăl lui mă privea şi a zis: „Billy, cred că ai venit prea târziu." Eu am zis: „Nu, niciodată nu e prea târziu. EL este aici. Eu am avut o luptă." Mai erau doi sau trei băieţi de faţă (şi ei păcătoşi), ei erau ceva rude şi stăteau acolo. Eu am zis: „Vedeţi băieţi, pregătiţi-vă, că veţi ajunge şi voi într-un astfel de punct. Poate ajungeţi şi voi în curând aici. Poate nu veţi ajunge prin cancer; dar se poate întâmpla altceva, puteţi să o păţiţi pe autostradă. Dar odată veţi ajunge într-o stare critică." Noi am vorbit cu aceşti băieţi. Eu aşteptam ca să văd ce va spune Duhul, cum să procedez. Primul lucru pe care-l observasem era un mic semnal. „Pune mâinile tale peste el." Am umblat prin casă şi am zis: „Voi toţi din casă să vă aplecaţi capetele." Ei toţi şi-au aplecat capetele (au fost 2 sau 3 bărbaţi). Eu am pus mâinile peste el. Am zis: „DOAMNE, Dumnezeule, lasă ca băiatul să înţeleagă ce se întâmplă cu el, pentru că el trebuie să se întâlnească cu moartea. El moare. Satana l-a rănit şi el va muri. El s-a îmbătat, iar acum va muri. El se află în starea aceasta; eu mă rog DOAMNE, ca să te înduri de el." După ce mă rugasem pentru el, în ziua următoare el se aşezase în pat şi vorbea cu tatăl său.

Nu de mult timp m-au chemat jos în spital la Busty Rodgers. Eram acolo afară, după ce am predicat în Middletown, unde a fost vindecată micuţa Georgie Corter, voi vă amintiţi sigur de aceasta. Acolo era şi fratele Smith, un predicator metodist. El a exclamat într-o predică ţinută într-un cort mare: „Dacă cineva s-a botezat în Numele lui Isus Hristos să poftească afară din cortul meu." Şi la Tattensford ei m-au condamnat pentru tot felul de lucruri la care nici nu vă puteţi gândi. Nu am zis niciodată nici un cuvânt. Eu am mers drumul meu. Eu aveam o însărcinare. DOMNUL îmi arătase o vedenie: acolo era un miel care se pierduse undeva într-un pustiu. Cred că vă amintiţi de vedenie. Bine, eu am plecat prin pustiu la vânătoare. Apoi m-am dus la Tottensford. Fratele Wright de aici ştie, a fost cu mine. Eu nu ştiam ce să fac. Cumpărasem o cutie mică de săpun pentru 10 cenţi. Am ieşit din magazin, am stat pe scări şi am predicat. Fratele Wright a dorit apoi ca să mergem pe deal pentru a rezolva acolo ceva. Eu am mers cu el. Acolo sus era o biserică baptistă care era părăsită. DOMNUL mi-a zis: „Stai, nu merge mai departe." Eu am zis: „Lasă-mă să cobor frate Wringht", şi el a oprit. El s-a dus pe deal, apoi s-a întors. Eu m-am dus la uşa bisericii şi nu o puteam deschide. Eu am zis: „DOAMNE, eşti cu mine şi Tu vrei ca eu să folosesc această biserică, te rog deschide-mi uşa." Eu m-am aşezat acolo şi mă gândeam. Eu auzisem pe cineva venind, el venea şi a spus: „Cum îţi merge? Ai vrut să intri în biserică?" Am zis: „Da, domnule." El a zis:

http://www.evanghelia.ro

„Eu am o cheie." Am început cu adunările. În prima săptămână nu a venit aproape nimeni. Prima seară am avut o adunare cu familia Wright. Dar la sfârşitul săptămânii, oamenii nu mai aveau loc în această biserică. Dar mielul pe care-l văzusem în vedenie, nu apăruse. Fratele Hall, care este acum predicator în biserica aceea a fost salvat în timpul acela. Eu nu puteam găsi mielul acela. Dar după o vreme, sub dealul acela, am găsit fetiţa: nouă ani şi opt luni, ea nu se putea mişca, locuia în orăşelul acela. Cred că cunoaşteţi cu toţii întâmplarea. Într-o după masă, pe când Busty Rodgers (un luptător mare, puternic) stătea acolo, am ieşit afară. Se adunase şi un grup a reverendului Smith, care se râdeau şi mă batjocoreau pentru că botezam în Numele DOMNULUI Isus Hristos. Eu am intrat în apa aceea murdară din Tottensford, în râul acela repede. Doi diaconi au intrat cu mine în apă. Eu am zis: „Eu stau azi aici şi reprezint Sfânta Scriptură a lui Dumnezeu." Eu am citit textul predicat de Petru în ziua Rusaliilor: „*Pocăiţi-vă şi fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor."* M-am întors şi am înmânat Biblia unui diacon, am intrat şi am zis: „Dacă cineva s-a pocăit, el va fi ascultător Cuvântului şi va coborî în apă." Am umblat puţin prin apă şi am zis: „Se pare că pe fiecare creangă se află un înger", şi am mers mai departe. Botezasem două sau trei persoane, după aceea toată biserica femeile în haine lungi, albe, din mătase intrau în apă şi strigau cu voce tare. Botezasem toată adunarea în Numele DOMNULUI Isus Hristos. Voi ştiţi lucrul acesta. Am primit şi o poză de acolo. Acolo s-a întâmplat ceva. Ce era? Uniţi credinţa voastră cu fapta. Lăsaţi Cuvântul în picioare! DOMNUL ştie cum să procedeze. Lăsaţi-i să vorbească ce vor. Este foarte uşor. Voi să nu vă deranjaţi. Acolo pe marginea apei a stat şi Busty Rodgers. Când a văzut el lucrarea, a coborât şi a zis: „Acum cred şi eu din toată inima", apoi a intrat cu costumul lui bun în apă şi a fost botezat în Numele DOMNULUI Isus Hristos.

Trei, patru ani mai târziu, am fost chemat la spitalul din New-Albany. Acolo era internat fratele Rodgers, cu cancer, aproape de moarte. Medicii spuneau că nu va mai ajunge dimineaţa următoare. Medicul a zis: „Este pe moarte, vino repede." Am intrat în cameră. Când am stat acolo ca să mă rog, fratele Rodgers a spus: „Billy, acolo este un curcubeu care este în spatele tău în colţ." Eu m-am întors ca să văd.

Am zis: „Busty, acesta este semnul Legământului, Legământul sângelui, care te salvează." Am pus amândouă mâinile peste el şi am zis: „O, DOAMNE Dumnezeule, prin vedenia aceasta ne-ai demonstrat că eşti aici. Este semnul Legământului Tău: prin rănile Tale noi suntem mântuiţi." Am pus mâinile peste el şi el s-a vindecat. Spitalul l-a trimis curând acasă.

Câţiva ani mai târziu, fratele Rodgers s-a dus la pescuit. În locul unde fusese cancerul, la intrarea în stomac, se întărise locul, ca un nod. Medicii de la spital au determinat imediat o prelucrare cu cobalt pentru ca să intre mai multă hrană în stomac. (Era greu pentru el, pentru prelucrarea hranei suficiente, el putea să mănânce numai încet). Busty s-a dus acolo pentru a face tratamentul. Eu nu am ştiut că el este acolo. Dar atunci când l-au operat, el a primit o lovitură grea. O parte rămase aproape paralizată. Singurul lucru ce-l putea face era să strige cu jumătate de gură: „Uhh, uhh, uhh", el a luat un creion şi a încercat să scrie, dar şi mâna cealaltă tremura toată. Partea stângă primise lovitura paralizată. Cu mâna cea dreaptă scria cu greu: „Isus m-a salvat în o mie nouă …" şi nu reuşise ca să încheie fraza. Soţia lui mă chemase şi a spus: „Frate Branham, eu nu ştiu ce vrea el să spună", eu am zis: „Soră Rodgers, el zice că în anul o mie nouă sute … a fost salvat şi botezat în Numele DOMNULUI Isus Hristos. Rezultatul se vede acum. El nu se teme de moarte." Eu m-am rugat: „DOAMNE Dumnezeule, ai milă şi păstrează-l în mijlocul nostru." Am pus mâinile mele peste el. Paralizia îl părăsise, smuciturile încetaseră, se ridicase din patul lui, iar acum el se simte bine şi mărturiseşte despre lucrarea lui Dumnezeu.

Uniţi cu credinţa voastră fapta, cunoştinţă, înfrânare, răbdare, milă şi evlavie, dragoste frăţească, cu dragoste prin Duhul Sfânt, iar DOMNUL Hristos va locui în inimile voastre. Lui să vă supuneţi prin Duhul Sfânt care este Duhul lui Hristos în Biserică, care descoperă aceste capacităţi în mijlocul copiilor Săi.

Ah, este deja ora 12. 15 (Fratele Branham cântă). „Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc, pentru că El m-a iubit întâi" (cu mult înainte de a veni tu pe lume), „şi a răscumpărat mântuirea mea pe crucea de pe Golgota." De unde ştiu eu asta? Pentru că El mă iubise mai întâi. „Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc, pentru că El m-a iubit întâi (acesta este motivul) şi m-a răscumpărat pe crucea de pe Golgota." Eu m-am predat Lui în dimineaţa asta din toată inima. Eu mă rog, ca prin harul Său, să curgă aceste daruri şi însuşiri prin mine. Până voi fi o descoperire vie a Celui ce este viu, pentru că El S-a făcut păcat pentru mine, pentru ca eu să devin dreptatea lui Dumnezeu să fiu ca El. EL a luat locul meu. DOAMNE, eu vreau să fiu acum în locul Lui, pentru că El a murit pentru scopul acesta. Câţi din cei prezenţi vor să promită prin harul Lui Dumnezeu aceste lucruri sfinte? Cu capetele plecate şi cu mâinile ridicate: „Eu Îl iubesc …" (Eu îţi promit DOAMNE, biserica aceasta promite DOAMNE să ajungă la statura de om mare în Hristos). „Pentru că Tu ne-ai iubit mai întâi, şi ne-ai răscumpărat pe crucea Golgotei."

** A M I N **

http://www.evanghelia.ro